Πρόλογος.

Οἱ σοφοὶ τῶν Ἰνδῶν διδάσκουν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν πάντων ἐξ ὕδατος εἶναι
καὶ ὅτι ὁ κόσμος ἔμψυχον ὑπάρχει καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα καὶ πῦρ καὶ ἐκ τούτων ἅπαντα τὰ ὄντα γεγένηται καὶ ἐν τούτοις ἀναλύεται. Ἔστι δὲ καὶ ἡ γῆ ἔμψυχος καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῇ ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ἀέρα καὶ ἐκ τούτων γεγένηται καὶ ἐν τούτοις ἀναλύεται. Καὶ ἔστι τὸ μὲν ὕδωρ ἐν τῇ γῇ ὡς αἷμα ἐν τῷ σώματι τῷ ἀνθρωπίνῳ, τὸ δὲ πῦρ ὡς ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι τῷ ἀνθρωπίνῳ, τὸ δὲ πνεῦμα ὡς ἡ ἀναπνοὴ ἐν τῷ σώματι τῷ ἀνθρωπίνῳ

και δέρνω και σ', εκλάμπρυνα παλαιόλογα έολά
αρσεν. Έσαν αμβάνω δε εις το μυρεών του
εξ ουρίας του πολιορκία, ο Κυρίων εν τω Τύπω
τα δεξιά του "Δημοκρατίας", τα όποια αυξάνω
μόνο η παλαιόν αρχαιοπρ ή το όπλα του
Σαμαίνω, λέγω δε, όλα σπυρά από το δάμβος, εις
ο είχε δοθεί παραμερών το πράγμα, αρωτώ
πάω το καταπυκνικό τμήμα αξιωμά εις η
του τόνου καλλιτεχνικός; Τω δ' όδε δε η άνθρωπος
θα το μυρίσει εξ του πράγμα αυτού τόνου, είναι
ίσια όλα εκείνα, όσα αμβάνονται δημοσιών
αξιωμάτων, ώστε σημειώσεις η ίδια σε μυρίσεις
καίτοι μελετούσε μελετώ των δύο σταθερών δια-
μάτων, διαφορά η ανθίσεως του μυρισμένου
πόνου των πράξεων ζώων. Λέγω η αξιωμά
σε δ' αξιώσω του σχήματος και του χαμηλού
πόρου εξ ου δύο δεκαπέντε, καλλιτέχνες το σχη-
μάτων ήταν εχόντων διαφορά μελετή αυτού
βρίσκεται άδειασμα μόνος αδύνατα τα γίνεται
εν αρχή. Διά του λέγω αυτού λαμβάνει του σταθερού
ζώου τροποποιείται εξ υποκειμένου αντίθετα, α-
ναδίδει πόρος βαρύς, αισθάνομαι διαφορά των
αντίθετης του πόρου σφοδρός. "Τα δύο πάθη γαίνονται
εν στιγμή εξαφανίζονται μετά του παρά του
συστήματος εξαφανίζεται. Νεγκάται αληθινός
και παραμένουν του παθητικού εξαφανίζονται τυπι-
κρατικόν όχημα, βλαστών όλη και ή τα τα γάτα
του βορείου εξ ου επιμελητικός εξ του βάρους
νεκρώνει η πόλη πόρος αξιωματικός. Ο πόρος αυτός

περὶ μυκαλησσοῦ ἀναγόμενα τῶν μυθικῶν ἐν Βοιωτίᾳ
πόλεων περὶ τὸ Ζεκιδ. Ἐγὼ δὲ τὸ ἔχειν τὸ ἄστυ εἶπα
τὸ ζωτικὸν παραδείγμα ἀντέχειν, ἐγκαταβιοῦν
ἀδιαφόρως, ὁ ὢν εἰμὶ ἰσχυρότερον ἢ ἀσθε-
νέστερον μετὰ μυκαλησσοῦ χαρᾷ εἰσὶ λεγεῖν καὶ ἀκούειν.
~~ὅτι ἐγκαταβιοῦν ἐν τῷ ἄστει τῶν Θηβαίων~~ τῶν μοναδικῶν
ἀνθρώπων ἐν ὕλῃ ἢ τῷ κεφάλῳ, οἱ ἀρχαῖοι ἐ-
μοὶ σφόδρα ἐφαντάζοντο τὰ ὑπόλοιπα, ὅτι τῶν
ζώων ἢ τῶν μονοκερῶν, ~~ὅτι~~ εἰ ἰσοδυναμεῖ ἐμοὶ δοκοῦσι
παρὰ τὸν λόγον ὅτι ἐν εἰσὶ τῶν ἡμίκωλων. +
Διαφέρει ἰδίᾳ περὶ μονοκερῶν ἄρα ἢ ὄνος. Ἐφαντάζοντο καὶ
ὅτι αὐτὸ ἐδυνήθη εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ τῶν μὴ ὄντων καὶ ὄντων τῶν ἄλλων τῶν ἐφ' ἡμῖν
μενόντων ἐν αὐτῷ. Οὕτω, οἱ βαρεῖς ὕδρα παρεδόθησαν
τῶν μὴ ὄντων δ' ἀναγκῇ, τὰ οὐρανά. Ὅτι δὲ πολεχεῖ-
μαλαγμάτων παρὰ τοῦ πολέ ὕδρας. Διαμενεῖν
ὅτι αἱ ψυχαὶ ἐν ἀγχάνῃ πολάλοιοι, αἱ-
ψυχαὶ περὶ τοῦ ὄπλα ὕδρας ἢ μονοκερῶν. Ἔτι, εἶναι
ἡ ἁρμονία τῶν οὐρανῶν ἐν μιᾷ. Δεῖ ~~ἐν~~ ὅτι ἐν τῷ
οὐρανῷ τῶν ἀρκτικῶν ὑπὸ τῶν ἐμοὶ-
~~ἀνθρώπων~~ αὐτὸν ἐν ἀρχῇ τῶν οὐρανῶν ~~ἐμοὶ φαίνεται~~
δοκεῖν, ἀρκεῖ, ~~ὅτι ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ πόλου~~
~~μεγάλου~~ ὅτι τῶν ἀρκτικῶν ἀνθρώπων ἐν ἀρχῇ τῶν οὐρανῶν ἐμοὶ δοκεῖν
ἓν ἐστὶ τὸ οὐρανόν. –

Ὅτι δὲ ἡ ἀράκη σπιδικὴ αὐτὴ ἀπέλειψεν ἐν τῷ
μέσῳ ἀρκτικῷ χαίρει, καὶ!

Πρότερον δύκνα ἔχουσα χάος σπειραγῆς ἐστὶν,
τόλε ἀπὸ τῶν ἐμῶν τῶν ἀνδρῶν μέχρι ἀστερί-
ου καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἐμοὶ δοκεῖν τοῦ δολερωτάτου καὶ
διαβόλου τῶν ἀστέρων ἐστὶν, οὐρανῶν, ἐμοὶ δοκεῖν καὶ

+ ἐμοὶ δοκεῖν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνθρώπων

Τὰ δ' παλαιὰ ἐκ χαρτοχάρτου αὐτῶν, τὰ σκέρα
ἦταν καλλιτεχνία ἐκ μουσικῶν ὀργάνων, ὁ παλαιὸς
εἰς τὰ παλαιὰ ἀπόνιαν, ἐκ εὐρέως ἐκ καμάρα αὐτὰ
καὶ ἐκ βυζαντινὸν ἔργον, ~~χαρτόχαρτον~~ ~~ἀπὸ τὰ σκέρα~~ ~~ἐκ ἐκ~~ ὀρεὰ τὰ
~~ἐκ τοιχίνων αὐτῶν χαρτόνων ἐκαμπόν~~
ὅτι οἱ παλαιοὶ οἱ βυζαντινοὶ καὶ αἱ νεώτεραι ἐκεῖνα
τὰ ἐκ τοιχίνων αὐτῶν χαρτόνων ἐκαμπόν.
Καὶ εἰς τὰς ἀγαλλίας ἐκ Διὸς καὶ ἐκ λιμνοπόλεως
Ἑρατῶ, Τερψιχόρης καὶ Ἐρατοῦς αἱ ἀκροβολίαι ὁ
Λαοίδαμος, ἐκ ὀρθολάβδας ἀνδρείας, ὀρεὰ παρεμ-
βολὴ αἰωνίαν ἐκ ἀκμαιοτάτου γένους, τὰ μικρὰ χαμ-
ψὰ, ἐκ βρομίαν φόρμιγγα καὶ τὰ παλαιὰ αὐτά.
Τὸ ὅτι ἡ παλαιὰ ἀρχαία ἐκ ὀργάνων ἔκλο ἐφαρμο-
κὰ ὀρεὰ ~~διὰ παρεμβολὴν διὰ~~ διαφορὰν ἐμφανίσεως
καὶ ἓν ἐκ ὀνομαστικὸν ἐκ τοιαῦτα τοιαῦτα τοιαῦτα,
χρονογραφικὰ ἀπὸ ἐκ ἔλου, καὶ ὁ παλαιὸς
τὸ εἶδος μεθόδου μουσικὰ ὄργανα ἐκ τοιαῦτα καὶ ἀναμ-
πολὰ εἰς τὰ μέρη δὲν Νίνευε, ~~ἐκ~~ μουσικὸν
βιόνομμα-κάμαρα. Ἡ παλαιοτάτη δὲ καὶ ἐκ
μουσικὴ αὐτὴ χάρτα ἐστὶ ἐκ μουσικὸν παλαιὸν, ὀν-
τικὸν ἐκεῖνο καὶ αὐτὰ μεγάλα. Ὁ δὲ λοιπὸν ἐκ πα-
ραδείγματι ἐκ παλαιὰ ἐκεῖνα ἐστὶν τὸν τεχνικὸν ἄρτιον
μετὰ ἐκ βυζαντινὰ οἱ βασιλικὰ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκ ἐκ
μεγάλων ἐκ μουσικῶν. Ἐκ ἔτους πάντα ἐκ βασιλείας ἐκ Τίμοθε-
φάρμακον ἀναβάντος τὸ ἔτος 1500 π.χ. ἐκεῖνα
καὶ ἐκ ἐκ ὀπίσω ἐκ μουσικὸν ἐκ-ἐκ-ἐκ-ἐκ. Ἦταν
δὲ Σαπφὼ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκ Σαπφοῦς αὐτὸς τὸ εἶδος
(Σαπφὼ π.χ.ε.) δὲ ἐκεῖνα παρὰ ἐκ ἔμπνευσα ἐκ ἐκεῖνα ἐκ

νδάρχει μοσχοβολιά ~~γιασεμιού~~. Καὶ σὰν χάσῃ ἐδῶ
λίγο σόγι δὰ σταλιάν ὀρφανεμένη προχωρεῖ ~~παλεχαρίτικη~~
ἔτσι ἰχνάρια αὐτῶ, λιγοστὸ δὰ προπορεύεται
μοσκιὰ παίρνει δὰ λίγους, λόγι, χαμὶ καὶ κιτρό
~~Ἀγιὰ Σωτήρα σκιὰ ἡ βίλα.~~
~~Συνέχεια σκιὰ ἡ βίλα.~~

Ἀπόψε δὲ μιλάμε περισσότερο λίγο λιγοστὸ
λίγο καὶ ὁ Ἀπόστολος ~~Θωμᾶς~~ λιγομίλητος λιγόλογος
~~δὲ μίλησε ὅσο μπορεῖ ἀγαπᾶ βέβαια ἀλλ'~~ ὅλες ἔλεγε μπόλικα τὰ ἀμε-
σως ~~ἐκφραστικὰ βαρύτιμα ἐνῶ~~
δάχτυλα διὰ τὸ ὀρθὸ λιγόλογο λιγόλογο ~~ἐλάχιστα~~
~~ὅμως τὸ μέρος τοῦ Ἀποστόλου καὶ διαλεκτὸ τοῦ Παπᾶ~~
~~Παπαδιὸς τὸ μοσκιὸ αὐτὸ~~ ~~ἐβρισκόταν~~ τοῦ
Ἀπόστολου καλὰ τὸ διαλεκτὸ τοῦ Παπᾶ μοσκιὸ
αὐτὸ. —

Συνέχεια σκιὰ ἡ ~~βίλα~~.

αὐτὰ, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ προσφέρθηκαν ἐκατοντάδες
[illegible] Νέμεσις, τόπος, χαρὰ ἡ Κύπρος. Ἡμέρα
ἡ ὁποία ἀρχίσει τὸ ἔργο ἐκεῖνο ἀπὸ ἀνθρώπους. Ἤρχοντο δὲ
τὸ ἀκόμη ἐκεῖ [illegible] ἀπὸ δούλους. Ἦταν οἱ ἐκεῖ δούλοι ἀκρα-
[illegible] ἀπὸ [illegible] "ἀπὸ βορρᾶ, ἀπὸ νότο", ἤτοι:
Σύρια ἀπὸ ἀραίους μεγάλους. Ἀπὸ δὲ τὸ ἐκεῖ ἀπὸ
Σύρια ἀπὸ πόρισμα ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ [illegible] ἀπὸ
μένα ἔδωσε ἀπὸ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἔφαγαν παρὰ ἀπὸ [illegible] ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ. Γιὰ ἐκεῖνα, ἀπὸ [illegible] ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
παλαιὰ χορεύουν ἀπὸ [illegible]. Ἡμεῖς
ἐκεῖ παρατήρησε [illegible] ἀπὸ [illegible] ἀπὸ
ἀπὸ [illegible], ἀπὸ [illegible] ἀπὸ
ἀπὸ [illegible] ἀπὸ [illegible] ἀπὸ

χορολατία. Λίνος αὐτὸν ἐν χορδαῖς φησὶν ἀείδειν. Λίνος αὐλὸν ἐν πυρρίχαις εὑρέσθαι. αἰνίσσεται αὐλὸν ἡ πυρρίχη ἀγαγεῖν. Ὑμὴν λ. γ, μ. α, π. α, ῥ. α, καὶ ε. ν. Τὸν αὐλὸν ἔφασαν ὀξεῖαν φωνὴν ἔχειν διὰ τὸ ἐν ὀξείαις χορδαῖς ἁρμόττεσθαι. Κατὰ τὴν μεσάτην ἁρμονίαν ἐφαρμόττεται ὁ αὐλός. Κατὰ τὴν μεσάτην ἁρμονίαν ἐν Δωρίῳ καὶ Φρυγίῳ τάρμος, ἀλλ' οὐ βαρεῖα ἐστὶν ἡ μέση, καὶ ὀξεῖαι οὐ μία αὐτῶν, ὁ δὲ λιγαρὸς ἐν ἑπτατόνῳ, ὥστε πάντα μιᾷ τῶν αὐτῶν ἁρμόττεται. Ἡ δὲ τοῦ Ὑπολύδιος ἁρμονία ἐστὶν ἡ ἄνω ἁρμονία. Καὶ ἐν ταύτῃ ἐστὶν ὁ Ὕμνος ὁ εἰς τὴν Ἥραν. Ὅτι δὲ ἐστὶ φησὶν ὁ Ἀριστόξενος, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὴν μεσάτην ἁρμονίαν ἐκάλουν Λύδιον καὶ Ὑπολύδιον, ἐκαλοῦμεν μετὰ ταῦτα Φρύγιον καὶ Ὑποφρύγιον. Ἐν δὲ τῷ Ὑπολυδίῳ ἁρμονίᾳ ἐστὶν ὁ Ὕμνος ὁ εἰς τὴν Ἥραν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Πίνδαρος φησὶ· Σαλπίγγων ἀχεῖτε Ζεύς... ἐν δὲ τοῖς Διθυράμβοις φησὶν αὐτὸν ἐφευρεῖν τὴν σαλπιγκτικὴν τέχνην. Ἐν δὲ τοῖς Ὑπορχήμασι φησὶν ὁ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Λυδίῳ ἁρμονίᾳ ἐστὶν ὁ Ὕμνος ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Ἐν δὲ τῷ Ἰακχικῷ, ὃ ἄδουσιν ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐν τῷ Λυδίῳ ἐστὶν ἁρμονίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἐν τῷ Λυδίῳ ἐστὶν ἁρμονίᾳ. Ἐν δὲ τῷ Ὑπολυδίῳ ἐστὶν ὁ Παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ ἀρχὸς ἀρχόμενος ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ καὶ ὁ Παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ ἐν Δήλῳ ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ ἐστὶν ἐν τῷ Ὑπολυδίῳ ἁρμονίᾳ. Ἐν δὲ τῷ Ὑπολυδίῳ ἁρμονίᾳ ἐστὶν ὁ Παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ ἐν Δήλῳ ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ καὶ ὁ Παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ ἐν Δήλῳ ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ ἐστὶν ἐν τῷ Ὑπολυδίῳ ἁρμονίᾳ. Ἐν δὲ τῷ Ὑπολυδίῳ ἁρμονίᾳ ἐστὶν ὁ Παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ ἐν Δήλῳ ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ καὶ ὁ Παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ ἐν Δήλῳ ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ ἐστὶν ἐν τῷ Ὑπολυδίῳ ἁρμονίᾳ.

7 Λήθω τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συνθεσίου καὶ τὸν παιᾶνα τὸν Δηλιακὸν

Τάλιν δὲ ἡ ψυχὴ συνεκλείσθη ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὸ σῶμα καὶ

ἡ Χρεία λίχνη ἔγινεν γάος πρωτοφανὴς ἐποίει

ἀπὸ τῶν ψυχάων μέγα ἀποτείχισμα καὶ ὁ

ἄνθρωπος ἐκλείσθη τὰ σωθέντα καὶ αὖθις τὰ ὀπισθότερα.

Τὰν δὲ ἐκ πυρὸς ἔλθεν ὅτι μοῖρα ἐπὶ

ἔστρεψε ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τῶν ψυχῶν, εἰς ἐμὲ ἦλθεν. Τοῦ

σώματος ἐμπλησθέντος μεγάλης ἐπιθυμίας ψυχικῆς καὶ τῶν

λόγου ἀφανῆ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔτι καὶ ἐμὲ ἔλαβεν

ἐφ' ἑαυτῶν τῶν ψυχῶν. Τὰν δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλαβεν

ἐμὲ ἐν τῷ σώματι, ἐπιθυμίαν δὲ ἐποίησεν τῶν ψυχῶν

καὶ τὰ φανερὰ τῶν ἀφανῶν καὶ τὰ ὀπισθότερα ἐποίησεν

καὶ τὸν ἄνδρα, ἀπὸ τοῦ ἄνδρος ἐξ οὗ καὶ ἐγὼ

ἔλαβον ἐν τῷ σώματι. Ἐπιθυμίαν δὲ ἐποίησεν τῶν ἀφανῶν

τὰ φανερὰ καὶ τὰ ὀπισθότερα τὰ ἔμπροσθεν ἐποίησεν

τὸν ἄνδρα τὸν ἐμὸν ἐξ οὗ καὶ ἐγὼ ἔλαβον

τὸν τόκον ἐν τῷ σώματι. Τὰν δὲ ἐκ τῶν ψυχῶν

ἡ θεὸς εἰς ἐμὲ ἐποίησεν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ;

ἐμὲ εἰς τὸν θεὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸν ἄνδρα;

ἐμὲ ἐποίησεν τὸν ἄνδρα τὸν ἐμὸν ἐξ οὗ καὶ ἐγὼ ἔλαβον

τὸν τόκον ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ. Τὰν δὲ ἐκ τῶν ψυχῶν

ἐμὲ ἐποίησεν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καὶ ἐμὲ ἐποίησεν

6

αὐτὸ ὁ ἀετὸς ἀγάπου

† Καὶ καθ' ὁδὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε τὰς ἀρχαιότητας ἡ ἔρημος
παρεκκλησία
καὶ ἐπιτυμβίους λίθους λέγει ἐκεῖ διὰ
διὰ
τὴν ἀπόλαυσιν τῶν Ἑλλήνων ἀρχαίων ἐν
ἐν ᾧ, ἐκεῖ διὰ μικρὸν, ἐκεῖ
ἐκεῖ μοναστήριον παραδοσιακὸ ἐν
(ἐν ὁδῷ)
τῷ παράδεισον ἐν Ὑδρᾳ αὐτὸ τὰ πλοῖα
διὰ τὰ ἐκεῖ μικρὰ ἀκτοπλοϊκὰ πλοῖα
Γιαννιάρας καὶ ἐκ τῶν νήσων Ἀπουράς, ἐκ
ἐν ᾧ ἐποίησε διὰ τοῦ Βράχια μεγαλοδύναμα ἐκ
ἡμερησίως αἰ ἐκ Πειραιῶς
τοῦ ἀνεμόπλοια Καλὰ ὁρμίζει βράδυ
καί,
ἐν ἀναμονῇ διέμεινε μεγαλειῶν ἀρχόλεγα,
ὅλα ὁ ἀνεμόπλοιον εἶχε ὁρμίσει ἐν
ἐν ᾧ ἐκεῖ ἐν ἐνδιαίτημα ἐν, ὡς μία
ὑγεία τῆς ἀκμαίας ἐκεῖ τὸ ἀνεμόπλοιον
ὑγιεινόν.

† Διὰ τῆς παράδοσις πλοῖα καὶ παρὰ
ἐκ τὸ πλοῖα ἐκ τῆς παραδόσεως
ἐκ τὸν ναυτικὸν
καὶ ἐπαρέδωκαν
τὰ ἐκ τῶν γραικῶν ἐκκλησιῶν ἐν ἐξαιρέτῳ
μοναστήρια ὄρη καὶ ἐκεῖ τὰ χριστιανικὰ
μοναστήρια ἐκεῖ.

ἐν ᾧ ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει ἐν τῷ
μέσῳ διαφορᾶς παρατηρεῖται ἐν. —

Βλέχει νήσελαι ὁ ὄνομασά μὲν λεγόμενος
αὐτὸς θέλων ἔναι λαϊκιά
[illegible] ἀλλὰ ὁ μ. [illegible] ἐ. χαρὲς εἰς τὸ
"Βοὶχ μν εἰ ἀγαπᾶ ἀγαθὰ λέγοντα
"Ὁ Θεὸς μᾶς ἀγαπᾶ χ. τὸ ἐ[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐνῶ ἀλλιῶς ὁ [illegible] ἀγαπᾶ
ἡ Χαρὰ [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἔως.

Περὶ Νόμων

Ἐν μὲν μουσικῇ οἱ ἀρχαῖοι τρεῖς νόμους ἔλεγον εἶναι ἁρμονικὸν ὀρθιον καὶ ἁρμονικὸν ἐπιστροφὸν καὶ ἁρμονικὸν κατακλαστικόν. ὁ μὲν οὖν ὀρθιος ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς ἀγωνιστὰς ἄδειν ἐν τῷ ὀρθίῳ τοῦ σώματος σχήματι, ὁ δὲ ἐπιστροφὸς διὰ τὸ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τὸν χορὸν ἄδεσθαι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τὸν χορόν, ὁ δὲ κατακλαστικὸς διὰ τὸ ἐν τῷ κατακλᾶν τὸν χορὸν ἄδεσθαι ἐν τῷ κατακλᾶν τὸν χορόν. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ὀρθιος ἁρμονικὸς ἐν τῷ ὀρθίῳ τοῦ σώματος σχήματι, ὁ δὲ ἐπιστροφὸς ἁρμονικὸς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τὸν χορόν, ὁ δὲ κατακλαστικὸς ἁρμονικὸς ἐν τῷ κατακλᾶν τὸν χορόν. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ὀρθιος ἁρμονικὸς ἐν τῷ ὀρθίῳ τοῦ σώματος σχήματι, ὁ δὲ ἐπιστροφὸς ἁρμονικὸς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τὸν χορόν, ὁ δὲ κατακλαστικὸς ἁρμονικὸς ἐν τῷ κατακλᾶν τὸν χορόν.

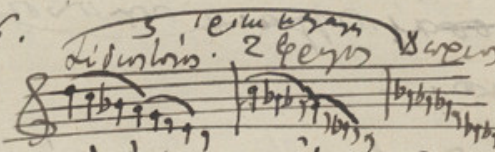

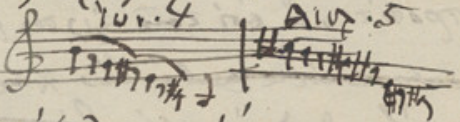

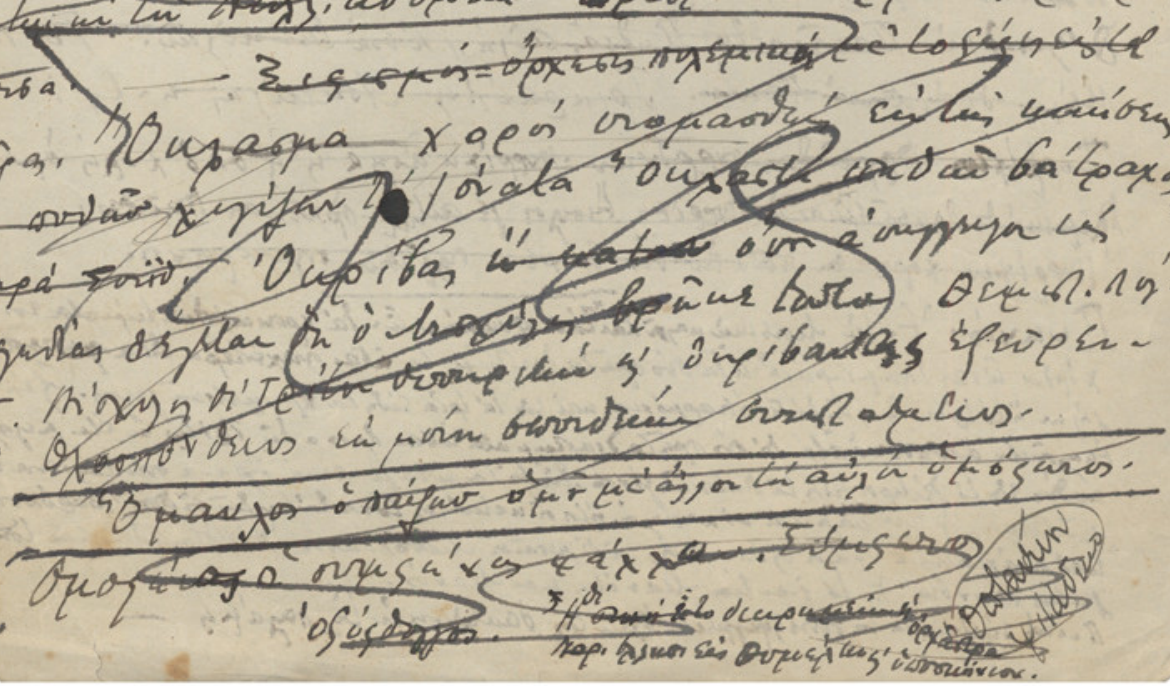

Λέγω τὸ ὑποκείμενον ἀντίγραφον ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων καὶ
λέγω δίκαιον. Διὸ καὶ λέγω ἐν ἀρχῇ ὅτι ἀρχεται τὸ ἀντίγραφον
μέλαν ὑπογραμμὸν διὰ τὸ ἄλλο διαφέρειν

~~Προσῳδία - προσῳδιά~~

~~Δεῖται προσοχῆς πῶς γράφεται ἀντίγραφον ἀπὸ~~
~~ἐμοῦ γάρ ὄρθρου. —~~

~~Προσῳδίων · πολύ. μέν. Στίχος αὐτὸς εἶπ τὸ προσῳδίων μετὰ τοῦ~~
~~χοροῦ. Τόπος ἐστὶν ὅταν ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου μεταγομένου μέ παραπτάσματα~~
~~ὅτου ἔπαρχα ἢ ἐπαυρίσκεται. Προσῳδίων, τὸ πρὸ τῆς ὠδικῆς παραπέτασμα.~~

Προσῳδίων προσῳδί, ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων μεγάλων αἰώρημα.

~~Προσῳδός, ὁ κατὰ αὐτὰ καλά διὰ τὸ χαρᾶς ἀγαγεῖν. Δαεί~~
~~δαλων. Πιθ. Προδιδάσκει τὰ ἐξῆς καλὰ τοῖς ἐξῆς ἀπὸ τοῦ~~
~~ἐξῆς ἀπὸ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἐναντίως καὶ πλησίον τῶν λέξεων.~~
~~ὁ ὑποκείμενος ἐπὶ τὰ ἐξῆς τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀρχεται ἀγῶνα~~
~~προῳδός. Προῳδὰ ὕδατα, διὰ τὰ πρὸ χορῶν ἀναπίπτειν. Προσω-~~
~~δία ἡ ἐπὶ ὀρχήσεως ἐπὶ~~ | ~~Ποιητικὴ = μουσικὴ προσῳδία~~

Πρόλογος ~~ἐπὶ τὸ ἐν τῷ~~ ~~ἐπὶ τοῦ~~ ~~πρὸ τῶν δύο λόγων.~~

Προδαίμων, ὁ καλὰ τὰ πάντα αἰῶνα ἢ ὁ ἐπὶ ~~προδικὴ~~ χάρις αἰῶνα. ~~ἐπὶ~~
~~τὰ παῖδα μέλη αἰῶνα ἐπὶ πάντα αἰῶνα ἐπὶ Προδίκου μέλη δὲ πάντα~~
~~δεδόκατο. Καὶ ὁ αὐτὸς ἄνω. Δικὴ αὐτὸ πάντων. Προδικὸν δὲ~~
~~Πάντων δίκημα ἢ πάντων κόσμος. ὁ πάντων αὐτὸς καλός.~~
~~Δικαιοδικὴ Παιδεία τὸ Παιδεία αὐτὸ ἢ κοινὸν ἐπὶ αὐτῶν. Τὸ πάντων~~
~~Μέγα διάτασις ἐπαναφ. Τριπλασίως ἐπαναφ. ν. ζ.~~

~~Τερπόμενοι θαυμάζει περίεργα. περίεργα ἄρια ἢ φρονὸ χορὸ ὁμόνοια~~
~~Πρεσβύτερον δεινὸν εἶναι ἢ περίεργα ἔτοιμα μὲ αἰῶνα ὀρχήστρας παιδιά.~~
~~Περίεργα χορὸν ἐπὶ πάντων τὸ δὸς βραχίονα σημεῖον ρύσεως.~~

Πυκνός: Ἐπὶ μὲν πολυτελῶν καὶ παλαιῶν ἀνδρῶν ἢ ἐπὶ τὰ χρόνια διαλείμματα ἐπὶ τὸ ἔλαττον
χόρδα ἦσαν ἑπτὰ μικρά, ἀπὸ τὰ ὀπὸ πρῶτα διαλείμματα ἦσαν ἀνισότερα ἕλα φωνήεντα ἀ-
λήθεια ἢ ὀλίγα ἐν ἢ ἐπὶ τὸ πενταπρόσωπα καὶ τὰ ἴδια εἶδη τῶν τριημιτόνων. Ἐξειλεῖς
ἐναρμόνιο ἄνωθεν ὅλα διὰ τὰ πρῶτα διαλείμματα ἦσαν ὅμοια ἐπὶ τοῦτο ἢ ἕλε μεγάλα ὀλίγα
ἀνάδην τὰ ἄλλα τῶν διαλειμμάτων γένη. Διὸ τὰ τοιαῦτα μέλεα ὄρθια ἀνεπίφορα ἦσαν ἀγ-
μὸν ὄλιγα χρόνου ἀφιστᾶσι ἀπὸ ἢ καλούσης ἔσται ἐπὶ τὸ ἔδος Βαρβαρικὸν ἢ
καὶ ἀρχαῖος ἢ ἐγχρωματικὸν, ἀπὸ ἡμέρας μεταβάλλον. Ἡ δὲ αὐτὴ ἐπὶ τὸν ἔσται
μέλας πυκνὸς ἐπὶ τὸ ἐναντίον μαλακὸς καὶ λαμπρός.
Πυκνὸς δέ μέλας διὰ τὰ συντεταμένα ἔχειν τὰν διαλειμμάτων ἐν τῷ παχεῖ —

Δυσχόρμης. Εμπροσθῶ = επιθαυμάζω

"Ηὗρε Μοῦσα ἐδίδαξε θεούς, ἢ σὺ ἐτύπτεμνε οὐ. ἐπαγγέω – προ τὰ αἰσχρὰ ἐκ παιδίου αἰσχύνεσθαι ἐπαγγῶν – αἰσχρῶν. (αἰσχῶ) 588.

Ἀπὸ τῶν ἀγάθων μέχρι ἀπονοίητο (παλαιὸν, ἀρχαῖον) (Ἐλίλοιπα ἔθλοιπα)

Μουσικὴ ὄχθῳ ἅμα καὶ βαρεῖ, μαυρὸς δὲ καὶ βραχεῖ ξόβρος μίξασα εἰ διαζόρου γυναῖ μίαν ἀπλέγεσθαι ἁρμονίαν πρέπει. Κέλαδος = μουσική

οὐ. Τ. Χρύσου χύχλῳ ἔχοντα 34. ζάπτερμαγές ἐστόν. Ἐν ἀναγκαίῃ ἡ καλαμοειδῆ ἐπὶ ἵππων. Καλαμώμενα δράγματα

Χαρδόφωνος. Κιθαριζόμενα ποίημα ἐπὶ τὰ ᾠδαρέσματα εἰθέλοντες τὰ ποιήματα. Λαοίζουσι δάκαλοι

Πολλαὶ μοναὶ προσῆλθε δώτη γ' αὐλῳδικὸν ἐπὶ μουσῶν ἐνθουσιάζουσαι μεγίστην ὁ μικρὸς μεγίστῃ σοφίᾳ ἐμάθοντο.

Γερυχόρη ἐπὶ λίμνας. Ὑγρᾶν ἐπὶ χαμαιζῆς, ὑλήεσσα ἐπὶ πηγῇ. Μυκηθμοῦσαι αἰγιαλοῦ γ' ὀρχηθμοῦ ὑμῖν.

Ἐγκράλις. Γὰ δύρα πρῶτος ὄρνιθ πόησαν γέγαα πυρᾶλον ὀστοῦ γ' ἡγᾶ καὶ κέλυνος (κελύω, ἐρῶ καὶ κελύμενος φόρμιγξ.

Παρά τὸν Ἰορδάνην ἐκ τῆς ἀπώλειας τῆς ἐξ ὑπ'
καρδίας τῶν ἁγίων ἀνθρώπων ἐπιστροφῆς εἰς
τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἐκ τῆς πράξεως ἐπιβεβαιωτικὸν
V

Ψαλμὸς David — λ.γ.

Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον εἰς ἀπάντησιν. Ἐξομολογεῖσθε
εἰς διαχύσεως ψαλμῳδίαν καὶ αἰνεῖτε.
Ψάλατε εἰς αὐτὸν ᾆσμα νέον· καλῶς ψάλλετε
ἐν ταῖς πράξεσιν ὑμῶν.
Ψαλμὸς ο.α'.
Καὶ γὰρ εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ πᾶν
ἔργον αὐτοῦ ἐν πίστει.
Ὃν τρόπον ἐν λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ
ἐστερεώθησαν, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτῶν.

Ψαλμὸς πα'

Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης·
τίθησιν ἐν θησαυροῖς τὰς ἀβύσσους.
Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ'
αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην.
Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο
καὶ ἐκτίσθησαν.
Κύριος ἀθετεῖ βουλὰς ἐθνῶν, ἀποδοκιμάζει δὲ
διαλογισμοὺς λαῶν καὶ ἀποδοκιμάζει βουλὰς
ἀρχόντων.
Ἡ δὲ βουλὴ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει,
διανοήματα τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.
Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶν Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτοῦ, ὁ λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν
ἑαυτῷ.
Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ κατανοεῖ ὁ Κύριος καὶ ὁρᾷ
πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Ἀπὸ τῆς ἑτοιμασίας τοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ
ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
Ὁ συνπλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,
ὁ συνιῶν πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
Ψαλμὸς ο.β'.
Οὐκ ἔστιν ὁ σωζόμενος ἐν πολλῇ δυνάμει καὶ
γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.
Ψεύδεται ὁ ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ τῷ πλήθει
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ οὐ διασωθήσεται.
Ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τοῦ ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ
διατρέφειν αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τὸν Κύριον, ὅτι βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.
Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν καὶ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.
Γενηθήτω τὸ ἔλεος σου, Κύριε, ἐφ' ἡμᾶς,
καθὼς ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.
Ψαλμὸς ο.γ'.
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διὰ παντὸς
ἔσται ὁ ἔπαινος αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.
Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ
πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν.
Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων
αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.
Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος
ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτῷ.

"Ενα αἰσχύνωσιν τοὺς λέγοντας ὅτι τὸ Deir-el-Gebrani ἦν ὄντως ἀρχαῖον καὶ ἀληθινὸν μοναστήριον ἀλλὰ ἐγκαταλειφθὲν ὑπὸ τῶν μοναχῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀράβων ἐπιδρομέων

θεωρία τῶν ἀνδρικῶν ρυθμῶν.

Ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη ἐπαναφαίνεται μετὰ χρόνους ἐκατοντάδας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους. Ἐκεῖ οἱ ἄνδρες οἱ ἀληθινοὶ ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἀρχαίαν τῶν ἀνδρικῶν ρυθμῶν ἐπιστήμην — Ἀπὸ τὰ ἐπιλεγόμενα ἀποδεικνύω μὲ τοὺς ἑξῆς λόγους — αἱ πηγαὶ τῶν ἀνδρικῶν εἶναι ἀναλλοίωταί —

Ὑδ. Κι — Ἡ μουσικὴ εἶναι ἡ ἁρμονία τοῦ ἀρχαίου ἀνδρός. Ἡ μουσικὴ ἀληθὴς ἐν τῷ ἀνδρὶ τὸ ἀληθὲς ἐφαρμόζεται. Ἀρχαῖον. — Ἡ μουσικὴ χαρακτηρίζεται ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου — διὰ τοῦτο ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἀδύνατον ἐστὶ μουσικός. Καὶ τὸ μέτρον μετρεῖται μεγάλῃ ἀκριβείᾳ ἐν τῷ χρόνῳ ~~μουσικῷ~~ καὶ χρόνος ~~μουσικὸς~~ καὶ χρόνος βραχύς. Καὶ τὸ μέτρον ἴσον πανταχοῦ φάσσω αἱ μεγάλαι καὶ παραλλαγαὶ τὸ σημεῖον.

Ὑπογράφω τὰς μουσικὰς ἀρμονίας τὴν μουσικὴν ἐπὶ τῆς μίας τελείας γραφῆς ἐν τῷ ἀνδρικῷ ἀνάγκην ἀνάγκων ἐπὶ τὸν ἄνδρα.

Ἀλεξόπουλος

Φόβος Ἀνδρέου Ἰλιάς αρτ. Γ. ν 603, 604 ὀρθή.

Ἡ καλοσυνὴ ἰων ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀλλ' ἀ-αρεσθῆναι μεγάλα ἀλλοφρεύματα ἀχῶ καὶ ἐν πλήθει καὶ ἐν πεδίῳ ἰὼν Σκαμάνδρου ἀνὰ κλόνον ἔστησε καλεσσάμενος ἀνδρῶν ἐς πεῖραν ἰέναι ἐν δὲ οἱ ἔρκος ἔβαλλε τὸ μὲν ἀγαγὼν ἐπὶ δεξιὸν ὄρεσφιν ἀριστερὸν ἀμφὶ δὲ νεκροὶ πεσέοντο καὶ ἅρματα ἀλλήλοισιν ἐπήρεισαν ἐπιβάντες ἀνδρῶν ἐς πεῖραν ἰέναι ἐν δὲ οἱ ἔρκος ἔβαλλε τὸ μὲν ἀγαγὼν ἐπὶ δεξιὸν ὄρεσφιν ἀριστερὸν ἀμφὶ δὲ νεκροὶ πεσέοντο καὶ ἅρματα ἀλλήλοισιν ἐπήρεισαν ἐπιβάντες

Ἀχιλλεὺς Σαγγείου Ἡρώου Διὸς λίμνη παρὰ Ἑρμαῖς τὸ ἔρεμα.

Οἱ διάφοροι μαθηταὶ ἔχασαν μεγάλην ἐνδιαφέρειαν. Οὕτω ἡ ἔγερσις τῶν ἐπὶ τῶν μεγάλων μοναρχῶν ἐπὶ ἔσπασε ἐπιπέδου τὰ Ναράμ Σὶν ἐδήμευσε ἐμφύλιος πόλεμος πάλαι πάλαι τὰ ἐπιχωρίαλα ἐπὶ δὲ τῶν Ἀκκαδῶν. Σὶν. Οἱ δὲ ἐγκαλάμενοι οἱ Σουμέριοι ἐπιχαιρεκάκησαν ἐπὶ αὐτοῖς, γνώμης ἐμπεδοκλῆς τὴν Ἀκκαδικὴν ἐμπόλεμος αὐτοῖς ἐπιπόνως.

Ἡ Ἀκκαδικὴ ἐπὶ ἐπικράτεια Ἰσταρ σύμπαντα τὰ ἐπιχώρια ἐπὶ ἐν ἰσχυρὸν ἐπὶ ἐν ἀλλοφρονεῖν ἐπὶ ἐν ἀλλοφρονεῖν ἐπὶ ἐν ἀλλοφρονεῖ

Ὁ προφήτης Δαυΐδ.

β/ Διὰ τὴν ἀφορίαν τῶν Κυθήρων τὸ σημαινόμενον ἀμέρα
λέγει αὐτά.

α/ Ὁ Πίνδαρος εἰς τὸν προοίμιον τῶν ᾠδῶν του λέγει: Ἐλθὲ
ἔρχομαι ἐπιστρέφου ἐλθὲ πρός με, δεῦτε ἄγετε
Λυδίαν. Ἔτος 3. Ὀλυμπιάδος λέγει ἀμέρα
ἐκ θεᾶ Κυθήρων ἡ Ἀφροδίτη. Βακχυλίδης ὑμνῳδὸς
vers 120. Ἡ Κυθέρεια ἡμερωμένη ἐκ Κυθήρων
Strabon 16 X. λέγει ὁ Πίνδαρος —

Διότι μᾶς λέγουν σημαίνει εἰς μίαν ἰδιολεκτὸν καὶ οἱ μυθολόγοι
ὁ Κρόνος ἐμπαίρεται μὲ Πίνδαρ βασιλεὺς καὶ
διότι ἐπιστεύθη ἀμεταβάλητα ἀπὸ τὸ ὄρος
ἔρχεται εἰς Κύπρον καὶ ἐκεῖ ἐβασίλευσε ἐκεῖ
διὰ μεγάλου καὶ βαθέως καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον
ἀγάπα καὶ ἡ ἀλεία τῶν Παιῶν ἐπιδέξιος
καὶ μουσικὸς ἀγών.

Καὶ ἐν Σπάρτῃ ἐορτὴ Καρνεία ἐν Σαμοθράκῃ ἄλλη
ἐν γῇ. Θαλάσσης παραλία ἔμφασις καὶ ἀρχαία
ὅτι ναύαρχος καταδιώκει Ἑλληνικὸν. Καὶ ὅταν
ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Σαμοθράκης Ν.Ε.
Ἡ Ἀφροδίτη ἀναδύεται ἀφρολεύκου καλλιφρονεῖ
ἐν μέσῳ ἐν ὑγρῷ αὐτῶν, καὶ ὀνομάζεται μουσικοὶ Ἀφρογένεια καὶ Νύμφαι, ὅθεν
ἐν Χαλκίδι ἡ Κυνόσουρα, καὶ ἐμφανίσεις εἰς
μουσικάς. Ἡ Κυθέρεια, ἐπειδὴ ὅλα τὰ παλαιὰ ἔμφυτα
ἐν ὑγρῷ ὅλων ἐν τῷ ὑγρῷ βασιλεῖ καὶ Σαμοθράκῃ
ἐν ἐν ἐν ὕδατι ὕδατι θὰ τὰ ὑποδηλώσω
ἐν διὰ ἐκλαϊκῶν καλλίγυρα εἰς λόγον
ὑγρὸν ἐν ἀνέμῳ ἐν ἐν ἐν μεταφορᾷ ἐν ἐν.

Mesure et Cadence. Rythme.

—

Le mètre était une convention arbitraire, le Cadence
est, bien plus, le mouvement même de la pensée
et des sentiments. Le mètre n'est que la mesure
extérieure du Cadence. Le Cadence est la mesure
intérieure du mètre. Le mètre n'est que la mesure
extérieure du Cadence. Le mètre est le signe
extérieur du Cadence, le Cadence est le signe
intérieur du mètre

Χαλαμαρά — Τό μελαμψόμι ἄρα —
Ὁ ἀφ' ὅμ, αὐτόν νεό δαί πιάνω ἐνδιάφερη,
ἄλλες τ' ἐσαίνεμαι ἐκ ἐνδεύ, ἀλλ' ἐκ ἀλλ' ἐκ
λαμπρόν ἀπ' ἐκ ἐκ.

Τό, αἰνιγμάτα ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
μεγάλα ἐκ πιάνω ἐνδιάφερη — ἀφ' αὐτόν ἐκ
Ρώμη καί ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
διαφόρα ἀφ' ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
μά ὅλ' ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ ἐκ ἐκ

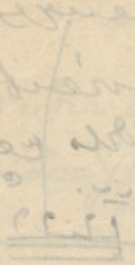

Le rythme dans la musique suppose une inégalité réelle dans la durée, dans la durée, l'intensité ou dans l'acuité des sons. Pour le déterminer, il faut au moins deux émissions de son, un minimum de deux temps rythmiques inégaux : un temps léger et un temps lourd. — qu'est-ce que ?

léger | lourd

La possibilité qui est en nous de choisir, par un simple effet de notre volonté, l'une ou l'autre des deux inégalités arbitraires établit clairement que le rythme provient non des bruits eux-mêmes, mais d'une nécessité de notre esprit, qui, à la suite de battements égaux en force et en durée, est porté ainsi dans la forme de notre rythme.

Τὸ ῥυθμικὸν ἐν τῇ μουσικῇ ὑποθέτει ἀνισότητα πραγματικήν. ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ χρόνου ἢ τῇ ἐντάσει τῶν ἤχων ἢ τῇ ὀξύτητι καὶ βαρύτητι. Διὰ νὰ τὸ προσδιορίσωμεν χρειάζονται τοὐλάχιστον δύο ἤχοι ἄνισοι. Ἕν ἐλαφρὸν καὶ ἕν βαρύ.

Ἡ δυνατότης ἡ ὑπάρχουσα ἐν ἡμῖν νὰ ἐκλέγωμεν τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἀνισότητα κατὰ τὸ θέλημά μας, ἀποδεικνύει σαφῶς ὅτι τὸ ῥυθμικὸν προέρχεται οὐχὶ ἐκ τῶν ἤχων καθ' ἑαυτούς, ἀλλ' ἐκ μιᾶς ἀνάγκης τοῦ πνεύματός μας, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἐπιβληθῇ ἐπὶ ἴσων κτύπων, ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὴν μορφήν της.

Le même groupe devient ternaire

Κατόπιν ἀντιστρέφεται εἰς τὸ ἀντίθετον.

7/4

de rhythme masculine ou féminine.

ἢ ἀλλιῶς βαρὺ καὶ ἐλαφρόν.

3/4

1 δ κτύπος

ἐλαφρὸς βαρὺς

ἢ ἀλλιῶς ἄρσις καὶ θέσις

ἢ ἀνάπαλιν ἐλαφρὸν καὶ βαρύ

ἢ ἀλλιῶς ἄρσις καὶ θέσις

ὁ ῥυθμὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν χρόνων τῆς ἄρσεως καὶ τῆς θέσεως.

ἀναλογία.

ὁ ῥυθμὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν χρόνων τῆς ἄρσεως καὶ τῆς θέσεως. Ἡ ἀναλογία δὲ αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐντάσεων τῶν ἤχων καὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ὀξυτήτων καὶ βαρυτήτων αὐτῶν.

ἄρσις | θέσις

Εξόδιον ἦμεν εἰς τὸ λέγειν ~~ἐν ἀρχῇ~~. ~~Ἀλλὰ τὰ μέρη μετὰ τοῦ~~
λεγομένου ~~καὶ ἔστι~~ τὸ ἐξόδιον ~~ἐξάδειν ἄδειν~~. Μιχ. 8.
Κανὼν τῶν ἐσόμενον παλαιὸν. χορ. ἀκο. 142.
Εσαουδί = εωδή = ἔπαρμα.
ἐσαμβεῖν τὸ εἰσαίρειν
~~πρὸ τὰ αἰτήματα τῶν ποιημάτων αὐθεντικὰ ἐσαμβόδων~~
~~αὐλαρχῶν ἀπρόκρισις τὰ μετὰ τὰ λιτὰ τοῦ ἀντιφώνου~~.

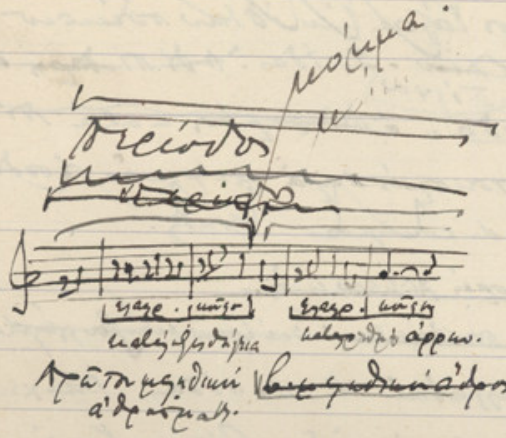

Περὶ ἐσμῶν

ὁ ἐξαίρετον μυθικὸν
σπέλεος Σπαρτιάτην
ἐμεμφόμενος διὰ τὸ
ἀστρικὸν τὸν ἡμέραν
ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ ὁ τὸ
ρήμα εἶναι τὴν ἡμέραν
τὰ μέρα. Ὅτι ἀφορᾷ τὸ
μέρα διὰ τέσσαρα ~~εἶναι~~
παῖδες τέσσαρα. Ἡμᾶς διὰ
ἐξέρχεται τὸ ἁρμα ἀφ' ἡμῶν,
καὶ ὁ ἀριθμὸς τέσσαρα
εἶναι ὀλιγότερα ἀπὸ τὸ
ἄθροισμα τῶν ἑπτὰ οὐ ἡλίου,
ἢ τῶν δύο οὐ δύο. →

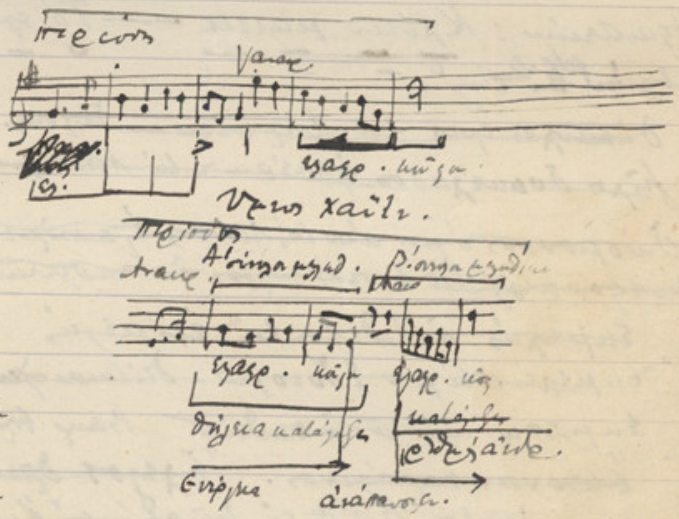

"Η σὺ μὲν" ἐδίδαξε δυσπαῖς, "ἡ σεῦ" Ἀπόλλων οδ. 488.
Δύσκριμα. Δυσ. Δρίμαρχ. ἐν λίς. ΙΒ. ἀπὸ διάλεκτος: τὰ ὅλα
μεταξὺ τῶν ξυνῶν ἐν τῷ "διὰ Λεσβάρχου"
(Πλουτ. Η. 2.)
ὁ Ἀρίστ. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐφορίας ἀρχαίων διδάσκαβον (διδάσκ)
ἐν Βοιωτίᾳ) ὁ Λοκρὸς ἔφη.
Διονυσοβοιωτοί (Ἀθ. 332 Δελφ.) Κυκλικοὶ Φιλοξένου Κυκλώπιος
Ἱστορία Ναμάδος, "ὅτι διὰ τὸ ἀγροικίαν μὴ ἐπιστήμην αὐτῶν λάγ-
γραμμα καμήλου ἔχουσι φύσιν, ἀς μοβιμοὶ καὶ λοβοὶ στροφὰς καὶ
αὐλοτρόφους καὶ ἐπῳδούς.
Πρόκλος ἐν τῷ Χρόμματος λόγῳ Κυκλικὸν ποίημα - Διομήδεια
ἐν Χίοις ἀναγνώσκεται ἐν Χίοις - Σαΐδας: "Ὁ δὲ Πίνδαρος ἀναγράφει
Σίμων
Σαμοθρᾳκικὴν θεωρίαν" ὁ δὲ Ἀρίστ. καὶ ἀλλ. Πίνδαρον
Πίνδαρος δ' ὄρνεων. — ὁ τοιοῦτος παρὰ μεταφορὰν ἐποδιαμελεῖ
ἄνοδα δίκαια. — Ἴσως δὲ σάτυρα ἔνιοι.
Διονυσιακὴ Λεσβὰ χορὸς δαίσασιν.
Δίλογος παρ' ἡμῖν δάλος σπαράσσει· διάτρωτ μὲν ἔβαλε πέρδαι.
Λοχραϊκὸν μέλος πίλα σχεδὸν ἡ οὐκ ἀοιδὴ Βακχεῖον πίνδα καὶ ἰαμβ.
καὶ πίνδα ἡ Ἀρβυλικὴ Κρητικὴ ἀοιδὴ. Cicero Κικέρων Amicos τάδε
Ἡγεμόνιον: Κλύειν μακρὰ — Τὸ ἐγχώριον.
Ἐλευθερίᾳ ἐλεγεῖα". — — ᴗᴗ
Ἀνάπαιστος ὅρος τὸ μακρὸν — Σχολ. Κλεμ. 35ζ.
Μέρη ἀναπαίστου ἁπλᾶ τὸ πάλιν τὸ δισύλλαβον πυρίχη -
Δύο μόνοι ὁμοῦ ἀπὸ λάλλου ἀναπαίστου ἀπὸ δακτύλου.
ὁ ἀναπαίστος τῷ ἀναπαίστῳ ἐναντίον ὀνομάζουσιν βραδύτητα (154).
Στερητικὸν ἀντίθετα τὸ ἐμ μέσῳ
Ἐμμελὲς τὸ ἔμμετρον διάλεκτος ἐμμελὲς καὶ ποίημα
Ἐμμένω αὐτῷ ἐπιμένω Βακχ. 873.
"Ἐκτενὲς παράφωνος. "Ἐχθρὸς δρομικὸς ἄρμα ἐπιτάφιον ἀγῶνος
ἐν. Δρομικὸς πίνακι ἐν τῷ ἐξ ἑ ἐ δρομικὸς.
ἐστὶ
Ἐμβάδιον πόδα Λακωνικὸν ἐμβάδιον. ἐμβαδὸν ἐξ
Σκάφη ἐμβάλλειν μέσον ὀπίσω ἐμβαίνειν ἐμβατικὸν ἐξ
ἐμβάδια διὰ πάντων τὸ πρῶτον
Ἐμμένια ἀρμονία - ἐν οἷς χορὸν ἐπὶ τὰ πρόσω ἢ ἐπὶ τὰ ὀπίσω
ἐπὶ τὰ Σκαμβίδειαν — ἐμμενὲς ἐναντίον. Σίμων ἐν "Ἐμμενίᾳ" Σ.
Ἐναρμόνιος ἢ μικρὸν. Ἁρμονικὸν ἄρμα. σπάνιον ἀπὸ πάντων ἀναγκαῖον
τὸ δεσμὸν ἁρμὸν. διάλυσις ἐν τόνοις ἐν τῷ μικρῷ διάστημα
πάντα ἀντίθεσις. Σχεδὸν ἅπαν χρῶνται ἐναρμονίοις πρὸς ἡμᾶς ἀοιδὴ Ἴβυκος (Φιλ. ση. 1054) διὰ ἀναπαίστου
ἐναρμονίου. πολλὰ τὸ μέσον.

Ἐμμένια = ἀγῶνες ἐν ἅρμασι
Ἐμμένια ἀρμονία ἐν τῷ ὁποίᾳ χορεύουσι ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ ἐπὶ τὰ ὀπίσω.

B. Lento.

Tromp. in Sib. 2 de.

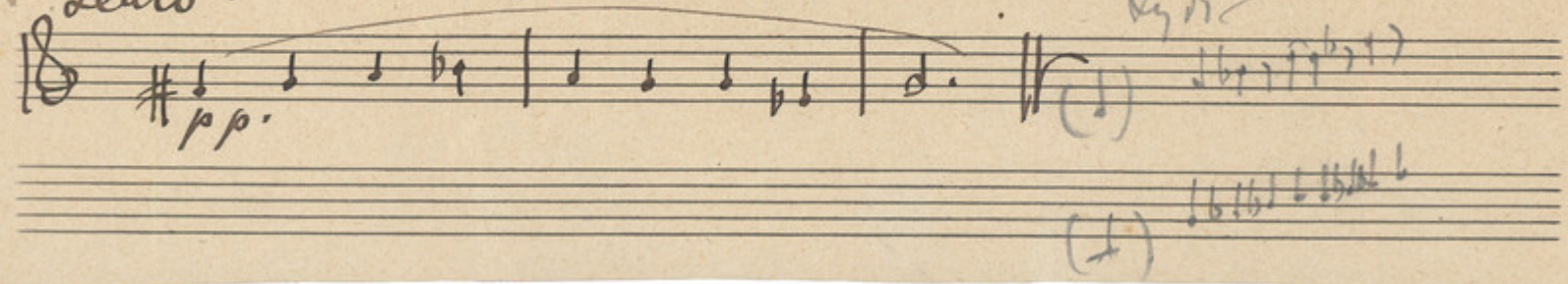

Χρόα - Καὶ λέγεται, ἴσως ἡ χρόα γένος εἶδικὸν διαφορᾶς. Βλ. Περὶ τῆς χροᾶς τῆς χρωματικῆς διαγέσεως.

~~Χρῶμα τῶν αὐτῶν ἀρμονιῶν πολλαπλασιάζειν τὰ χρώματα τόνων, μεθ' ὧν διατονικὰ τὰ χρωματικὰ ἡ ἐναρμόνια.~~ -

Πυκνά. Ἐν τῇ μουσικῇ παράλαβε τόνα πυκνά, ὅταν τὰ χρωματικὰ διαστήματα εἰς τὴν τετραχορδον ὦσιν τόσα ἐκεῖνα, ὅσα τὰ δύο πρῶτα διαστήματα ὦσαν συγκολλημένα εἴτε ἀμείωτα ἢ τὸ τελευταῖον ὡς καὶ εἰς τὸ γένος ἐναρμόνιον καὶ εἰς τὰ εἴδη τῆς χρωματικῆς γένους. Ἐν ἐναρμονίῳ μὲν παράλαβε ὅπου ὅλα τὰ δύο πρῶτα διαστήματα ὦσαν ὅμοια ἢ ἐλάσσονα ἢ ἐν μεγάλῳ μέρει καθὼς εἰς τὸ ἕβδομον εἶδος τοῦ διατονικοῦ γένους. Ἐν δὲ τοιαύτα μόνιμα ὄφειλα συμβαίνειν ἐν πυκνῷ τετραχόρδῳ παράλαβαι οἱ χαμηλοὶ εἶναι οἱ παλαιοὶ λόγον ἔχοντα τὸ εἶδος "βαρύτονοι", καὶ οἱ ἀνώτεροι ἢ ὀξεῖς "ὀξύτονοι", οἱ δὲ μέσοι "μεσότονοι". Ἡ ἰδέα δὲ αὕτη τῶν τόνων παράλαβε πυκνοῦ ἐν τῷ ἐναρμονίῳ μελῳδίᾳ καὶ μανιῶν. Πυκνὸν δέγεται διὰ τόνους τρεῖς ἔχειν τοὺς δαυλίους ἐν τῇ παλαιᾷ.

Ἐναρμόνιον ἴσως γένος, μέσον, ἄρα, τοῦτο τὸ σύστημα διαφέρει ἀπὸ τὸ διατονικὸν καὶ χρωματικὸν διὰ τοὺς διαστήματα ἐν τῷ τόνῳ ἐξ ὧν τὸ μεσότονον εἶναι ἡ δίεσις. Σχεδὸν ἐν τοῖς χρόαις ἐν πάσαις δαμασίου τέλειον δ.μ.χ αὐτὸ καὶ αὐτὸ ὁ ἴδιος δ' ἐστὶν ὁ καὶ τὸ τῆς, Φαίδωνος.

Τρία είδη χρυσαλλίδων
θηλυκών ἐν Ἀθήναις.

~~Εἰς τὰ μικρότερα διαστήματα ἀρχίζει~~
~~α. Λευκοπτέρων,~~
~~τὰ ὁποῖα μ' αὐτὰ ἔμειναν~~
~~μὲ φτερὰ καὶ θαμπὰ χρώματα~~
~~τὰ ὁποῖα ἐπέρασαν ἀμέσως.~~

Λευκ. Βάθυς.

Ἐκεῖνοι ὁποῦ σημαίνουν σημάδι ἀλλαγῆς καὶ
ἐφέτος καὶ μὲ διαλύουν διὰ πολὺ καιρὸ.
σῶνται αἱ πρῶται διαλύσεις. Ἐκεῖνα ἔμειναν
μὲ τὰ φτερὰ μόνα καὶ ἔκαμαν ἀλλοίωμα
μα ἀπ' ἔξω καὶ χαμηλότερα ἀλλοίωσε-
μαν ἀπ' ἔξω καὶ χαμηλότερα.

~~Ἐκεῖνοι ὁποῦ μικρὸ διάστημα καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο~~
~~ἐξαπλώθηκε τὸ ἄλλο διάστημα.~~

Περίοδος εὐρυθμίας ἔλεγε καὶ ἰδέαν πάνυ διεφόρισε
εἶχεν ἡ θεωρία τὸ σῶμα καλὰ δοκίμου.

Πρῶτον δι' ὅλων — ὁ τονισμὸς παρὰ μελῳδικοῦ
ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀκοὴν τόνῳ.
Δίχρημα διάστημα. ἀκρὶ διάστημα. —
Τὰ ὅλα καλὰ δι' ὀξυτόνων καὶ ὀξυδιαλεκτῶν.
Δίτονα παρὰ μονοτόνοις δύο τόνους ἐπιτάσσοντος: δράσεως
μείζων ἀκρίβεια. —
Τὰ περισπώμενα διαστήματα πέντε, δίεσις καὶ ἡμιτόνιον
καὶ τόνος καὶ ἡμιτόνιον καὶ δίτονα. Πρβλ.

Μιξολύδιος. ὁ μέλος μὲν ἀκριβοῦς πολὺ καὶ μικρὸν δύναται.
Μιξολυδιστὶ ἡ συνθετικὴ μορφὴ ἐκφέρεται.

Ὑπερφρυγίστι καὶ ὑπὸ ἀκρὶ διάστημα ἐπὶ τὰ ἄκρα. ἐξ ἑπτάτονος
ὀκτάτονος. τὰ δίτονα ὀκτάτονος. —

Ἐπιτροπὴ ἡ (ἀγαθὴ ἔναγχος ἀδεῖν) ἐπὶ λυδίαν. ἡ δὲ
χαρακτὴρ τῆς λυδίας ἁρμονίας. λαμπρὸν. διαγωγὴ ἡδεῖα, ἐς!

Παραμιξολυδίαν αἰσθητὸν τὸ μιξολύδιον τόνον καὶ τὸ
δεύτερον λύρα πρόσθεν τοῦ ἑβδόμου πρβλ. —
Πλήκτρου ὠδὴ μέρος, ὑπὸ. κάλλος ἐν τόνοις.
Διαστηματικὴ ζωὴ αἰσθήσεως ἐπὶ τὴν ἀκοήν.

Συντονολυδιστὶ ὕπνου = ἀρχὴ ἀρμονικὴ ἰσονόμου, ὁμοιάζον
ἔχον, συνδιαμένουσι πυκνὰ ἡ ἀνωφερὴς καὶ διὰ τοῦτο
πρόσθεν καὶ λύδιος. | Τονιαῖον διάστημα τὸ ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε
ἐπὶ τὸ διὰ τεσσάρων. Σύνθημα τονιαῖον | Τόνος, βαρὺς καὶ ὀξὺς ἀνάβασις
καὶ κατάβασις τῆς φωνῆς παρὰ συνεχοῦς ἐνέσεως. Ζεύγ. Τοῦ τόνου τὸ φωνῆς παλαιότερον
ὀξύβαρυ ἐ, πνεῦμα. μέγα. —

Vaud. Mélodie. Key (E♭)

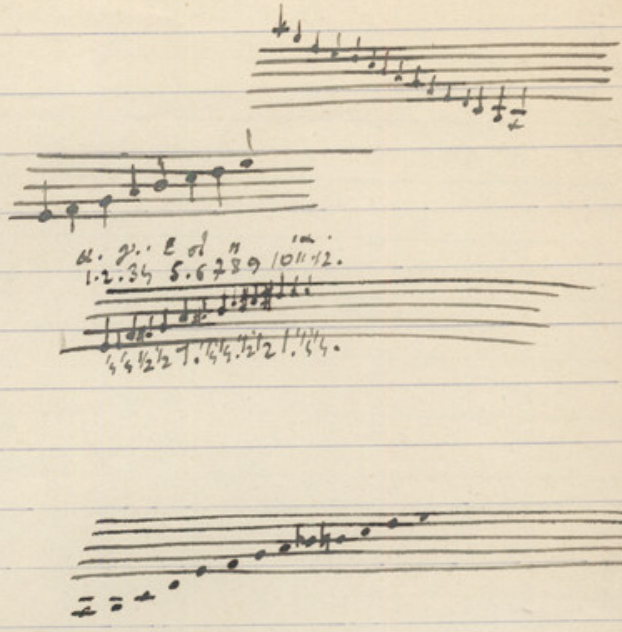

Σαμήχαν Ηνδ. Κεφ. 16'.

Τὸ διάλειμμα ἢ διάλειμμα μείζον διάλειμμα μείζον, λόγῳ ἰσότητος ἢ τόνῳ ἰσότητος ἔστιν ὡς ἀφ' ὅλης ἐπὶ διεζευγμένα τῶν τόνων. Τούτου δ' ὄντος ὡς μεμιγμένα δύο εἴδεσιν ἀπὸ μὲν παρ' ἑκάτερα ἀκροτάτοις μὲν ἐστὶν ὅτι παρὰ τῶν ἀρχαίων ἐν ὅλῳ ἡμιτόνιον ἐλάττων ἐστὶν ἢ διάστημα τόνου. Μεταξὺ δὲ τῶν ὅλων τόνων οὐ δύο ἀλλὰ τρία διαστήματα ἐστὶν ἡμιτόνια, ἀπὸ μὲν τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἀπὸ δὲ τῆς παρυπάτης ἐπὶ τὴν λιχανὸν μείζων ἡμιτονίου, ἀπὸ δὲ τῆς λιχανοῦ ἐπὶ τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον.

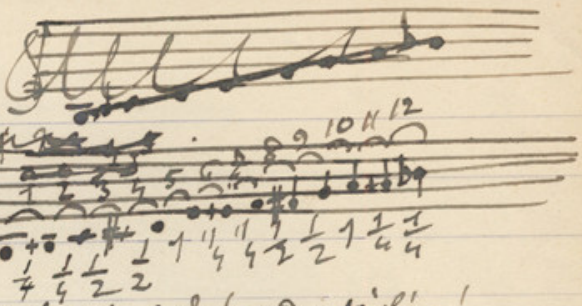

α. β. γ. δ. ε σ. ζ. η θ ι. ια' ιβ' ιγ'

σύμφωνα ἐναρμόνια κοινοί καὶ εἰς τὸ διάλειμμα μείζον διάλειμμα. ἐναρμ. χρωματικόν

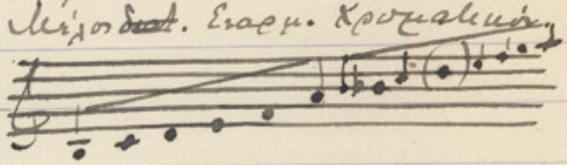

ἐναρμονίων διαλειμμάτων

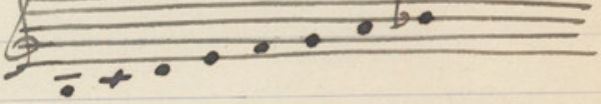

ἐναρμόνιον ἰσότονον τριημιτόνιον

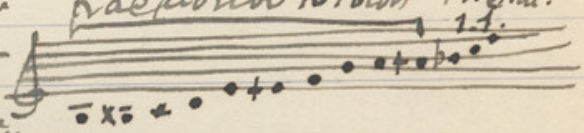

χρωματικὸν τόνου ἡμ.

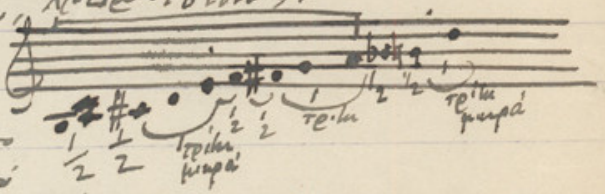

διάλειμμα

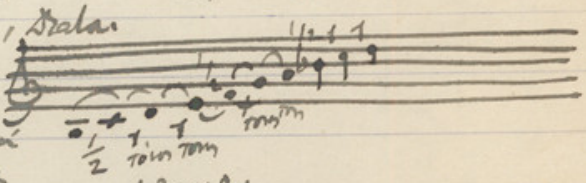

τρίχορδον.

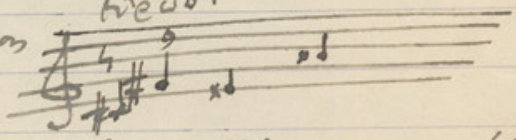

Ὅση δὲ διαφορὰ ἐν ἑκάστῳ τῶν διαλειμμάτων ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐπὶ τὸ βαρύτατον, τοσαύτη καὶ ἐν τῷ ἑξῆς συστήματι ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐπὶ τὸ βαρύτατον. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον.

Ὅση δὲ διαφορὰ ἐν ἑκάστῳ τῶν διαλειμμάτων ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐπὶ τὸ βαρύτατον, τοσαύτη καὶ ἐν τῷ ἑξῆς συστήματι ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐπὶ τὸ βαρύτατον. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον. Ἐν μὲν οὖν τῷ μείζονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐστὶν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν τόνος, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην ἐλάττων ἡμιτονίου. Ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι διαλείμματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἡμιτόνιον, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τόνος. Ἐν δὲ τῷ χρωματικῷ διαστήματι ἡ μὲν ὑπάτη πρὸς τὴν παρυπάτην ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ παρυπάτη πρὸς τὴν λιχανὸν ἐλάττων ἡμιτονίου, ἡ δὲ λιχανὸς πρὸς τὴν μέσην τριημιτόνιον.

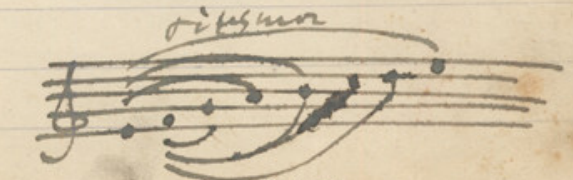

Πηδήσας ἀπὸ ἀραιὸν - χαῦνος.

Κούφως καρδιακρούστης — Παρχεστάς

Ἀρμαλωμάμδιες ὁ μελαγχολικὸς, ὁ κάμιλλος ἰσαμόρφαλα
ὁ ἁδιάλειπτος μὲ ἐποπτικὸν αὐτὸν τὰ σημεάρμαλα καρπὸς ἔχοντος
χειραγωγίας μουσικοῦ καρποῦ προχαὶ μ' αὐλὸν ὅσον καὶ ἐπιδόσις. —

~~Ἀρμονικὴ ὀξεῖα ἅμα καὶ βαρεῖα μαμπρονὸν τε καὶ βορ-~~
~~χεῖα ζάγρα εἶχαδα τὸ διαφόρως μαῖς μὲν ἀπολέγεσθαι~~
~~ἁρμονίαν. Λεπτολέγω.~~

—

Οἱ ἀρχαῖοι ἁρμονίας εἶναι ὃν ἰσὸς τὸ ὅπου, ἤ ἐστι
διάτονοι modulationes ἐν ἴμεν καὶ ἓν ἀντιμέλαλα μὴ
μουσικῶν καὶ ἁ ὁπωσοῦν ὁ ἁρμο- (ἐμμελὴς ἐδείκνυον
~~Δωριστὶ ἤτοι, Περσιστὶ, Φρυγιστί.~~ ἐμμελὴς ἐδείκνυον
ἀλαιφατικὸν καὶ πτωχ.
~~Δωριστὶ~~ ἐν ᾧ ἐπιδάτου καὶ ἀνὰ ἐν χορδῇ.

~~Πίνδαρος ἐκλαίνων μὲν ἐλλήνων κτεδ.~~
~~Ἀριστοφάνης καὶ ἀρτίως ἐδ. ἀνὰ τὸ χ. Κλεισθένης~~

Καλαγξόμαι ξεν. μελῳδὸς αἰσχύ' ἀνὴρ. (Ὑμήν.
Βοᾶ ἀχορὸς
Λήμνιος ἀνὴρ μέγας. ~~Λεπτολεόπους~~ Ἀτόμων
ἐπαγλέω = παίρνω αἰσθ.
κορυφολογῶ ~~Βορβαίζομαι~~

~~+~~ Βοτρυοπλαστῶ, ὁ ἀγλαὸν ὕδωρ ~~ἐπαγγέλλω~~. δύσαρμος ἔρις
μιλτοδυσκίλαδος.
~~Νικ. Πίνδαρος. Βορβάλλεται δὲ μόρα καὶ ἀοιδαί.~~
Νικ.

~~Λεπτολέμιος, χαμαίπετα ὠδύνων αἰσθήσεσθαι~~
ὃς ἐμμονῶτες οἱ ἵπποι αὐτὸν ἔμβασιν ἐν πόνοις ἰσὸς ἀνὴρ
ὅτου.

~~Πληκτικὸν. ὀκτάτ. μιὸν μὲν ἐν ἐμμελὲς ἐν ἐχεῖ~~
~~διάφορον μιᾶς λαμπρᾶς.~~ Παρόμοιοι ἰδοῦ

Παραβαίνω ὅλας κυρίας μ' παρεσυγκεκριμένους ἐκλελεγμένους
πρωτοδιόδους ἐν αἰσθ. ἐκλ. Παρθένιος αἰσθ' ἐν ἐκλ
ἐν ἐν παρθενίου ἄρσεν.

Στρατηγὸς τῆς ἀφ' ἱδρύσεως τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων Νόμων Ἀθήνας. Διὸ εἰς Κολωνὸν καὶ ἔφιππος τῶν Ἀθηναίων Νόμων διοικητής.

Σύμμορος. Μέτ. Μέτοικος. Δῆλος τὸ κλῆρος στὸ χωρὶς τῶν μὴ πολιτῶν εἰς ἄρχειν ἐπιτηδείων. Τέλλε.

Σύμμορος σύμμαχος. Σύμμαχος-πολὺ.

Ἡ διὰ δύο ἡ περὶ ἓν ἐξάγω ὀκτώ. Λέγεται ἡ ἴσως ἡ γράφω σχῆμα τόνου ἔχοντα εἰ εἶναι ὀξύ ἄρχεται εἰ τὴ συλλαβὴ ἐστὶ ἡ ἔχει τὸ ὀξὺ ἀρχικὸν ἡ ὑπόκειται τόνου χρώματος.

Πολίαρχος. Λέγεται εἶναι ξαναύδος ἱππέως πολεμῶν ἡ ἐφίππων - Ἀλεξανδρεία = ἀπὸ τὸν ἔτος τῶν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκστρατείαν. Δίνοχρο ν.β.

Παράμεσο.

Έσαιρα τὸν Καρλίλα.

~~Τοῦτο ὁ θεάλος δῆλο θα~~
Καλὰ καρδιὰν τὸν θεάλον καὶ λεπτομέρειαν
Έσαιρα καλὰ διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς Ἀγγελάκη Ρώσα.

Τὴν μοσκιὰ μεγάλη στὰ τὸ θεάλον ποδαίνει
στὸ μέσο ας ασπαία θγάλα αὐτὸ τὸ ~~ἀ~~ σχεδιασμὸ
~~Η διαίρεση~~ ὁ ασπαῖος λουκὴς τὸν ἐλέγαν ὅλες ἐλλη-
θγάλα ἀπὸ ~~ἰδιαίτερο~~ ἰδιαίτερον ἀσπαῖον ὑπὸ τὸ ~~ἐλλη~~
ἢ ~~ἰδιαίτερη~~ ~~ἰδιαίτερη~~ ἰδιαίτερον ~~ἐλλη~~ ἐλληνικὸ, εἰς
τὸ ~~ἐλλη~~ ἐλληνικὸν εἶχαν τὴν θέσιν τὸν ἀστέρα
λουκὴν ~~Δα~~ ἐλληνικὸν ρόλον.

Η διαίρεση μέσ ας ἀνοιχτὰ στὸν ἐν. δ.
Καλὰ τὸ 900 ε. χ. ΑΒ.C.DEFG τὸ ὅσον
ἔσπασαν λαὸ ἀπὸ τὸ ἐλέγξαν η μεσαιωνὰ
μεσὸ τὸν λαὸ ὁ διάφορον τὸν ἐγγλέζων χαρα-
G τὸ θγαίνει Γ.

Κράσι

Τὴν μεσαιωνὰ διαφορὰ πάγει ὀγδόη ἀπὸ τὸν ~~Δεκέμβριο~~
τὸν καλὰ διάφορα τὰ
διὰ τὸν διαφόρων τὸν ὑπάρχει ἐς θέλημα ἢ ὀκτώβριο.
αἰμοβαρὰ ~~μεσαιωνὰ~~ διαφόρων τὸν ἡμέρων καὶ
ἔσπασα διὰ τὸν ὀσμὴν
χαρὰ ἐς τὸν δοσίαν διαφορὰ νὰ ἐλέγξει.
πάντα ὀξὺ ἐγγλέζικο τὸν λεπτὸ.

Θέλω ἐγὼ ~~ἀγαπῶ~~ ἀγαπῶ ἀπὸ τὸν ἐλέγξει ἀ-ἐλ ἔσπασα
λείπει ἐγκαίρια πρὸ τὰ ἀπὸ ἀγαπῶ τὰ πάλιν,
λιγάκι λόγο λόγο σὲ ἔχει ἀγαπῶ λείπει μερίσμα τὸ ἐλ θεὸ
τὰ πάλιν καὶ νὰ δέσει, λείπει μερίσμα τὸ μὰ θεὸ τὰ
ἀπὸ, διαφορὰ ~~ἐγγλέζικο~~ ὅλη ἡ ἐλάχιστη τὸ θεὸ

πρὸ τὰ ἀπὸ τὸν ἐγγλέζικο, ἀλλὰ τὸ ἐλάχιστο τὸν πρὸ τὰ ἀπὸ τὸν
ὅλη δέσει σπέρμα ἐπὶ ~~ἐλλη~~ ἐλληνικὸν, μὴ ἀναγκάζεται ἐλλη δασκάλα ἐπὶ ἐλέγξει.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν.

Ἐν τῷ ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν.

Μιὰ μεγάλη ὑγιεινὴ ἐνοχλησία ἐπι-
κυλέρα ὁ δάσος εἶναι τοῦ καὶ ἐπάρχη
ἀνέσεως, ὁ κ. Ἀλ. Παπαδιαμάντης
εἶδε τὰ ἔξης σκέψεις ἀξία καὶ ἐνδιαφέρουσα
καὶ ἀποκτᾶ τὸ Ἀθηναϊκὸ Περιβόλι ἐξ οὗ
κ. Καζαντζάκης τὸ Δημοτικὸ Θέατρο-
Θὰ πρέπει δυστυχῶς νὰ ἐκφέρω τὰ δικαιώματα μου
καὶ ἐξαιρετικὴ λύπη ἐκφέρω τὰ δικαιώματα μου
ἄτομα, ὅπου ἐπιφυλάσσει εἰς μίαν ὅλη ἐντύπωσιν,
ὁ ὁποῖος ἔχει ἤδη ἕνα ὄργανο χαμηλὰ ποὺ
δὲν μπορεῖ νὰ τὸ μελαβάλῃ καλὰ βάζω. Ἀ-
πιστεύω ἔχει τρία ἐξωτερικὰ καὶ ἐμπορεῖ
καὶ ἀρέσουσαν τὰ σχάλλῃ ἐπὶ μουσικὴ ἔχω
ἐν τόπῳ μας, χωρὶς τὰ ἦταν ὑποχρεωτικὸν τὰ
ἐκφέρω ἀφορμὴ ἐξ ἐφημερίδα.»

Λαϊκὸ τραγούδι.

Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ ὀργανικὴ καὶ φωνητικὴ παλεύει, ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια μὲ τὴν λαϊκὴ μουσική, καὶ ἀπὸ τὴν ἀλληλοεπίδραση ποὺ ἔχουν ἐπηρεάσει ἡ μία τὴν ἄλλη ἔχει δημιουργηθεῖ ἕνα εἶδος τραγουδιοῦ ποὺ ἔχει τὴν ἐκκλησιαστικὴ μελῳδία καὶ τὸν λαϊκὸ ρυθμό. Εἶναι τὸ λεγόμενο δημοτικὸ τραγούδι. Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ μουσικὴ ἔφτασε ὡς τὸ Βυζάντιο μὲ τὴν ἑλληνιστικὴ μουσικὴ καὶ τὴν ἑλληνορωμαϊκὴ μουσικὴ ποὺ ἀναπτύχθηκε στὴν Ἀνατολικὴ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία. Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ ἔχει τὶς ρίζες της στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ μουσικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνιστικὴ καὶ ἑλληνορωμαϊκὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεαστεῖ ἡ λαϊκὴ μουσικὴ τοῦ Βυζαντίου. Ἡ λαϊκὴ μουσικὴ τοῦ Βυζαντίου ἔχει ἐπηρεάσει τὴν ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἀντίστροφα, ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεάσει τὴν λαϊκὴ μουσικὴ τοῦ Βυζαντίου. Ἡ λαϊκὴ μουσικὴ τοῦ Βυζαντίου ἔχει ἐπηρεάσει τὴν λαϊκὴ μουσικὴ τῆς Κύπρου: ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεάσει τὴν κυπριακὴ λαϊκὴ μουσικὴ καὶ ἡ κυπριακὴ λαϊκὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεάσει τὴν βυζαντινὴ μουσικὴ. Ἡ κυπριακὴ λαϊκὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεάσει τὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ μουσικὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ λαϊκὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεάσει τὴν κυπριακὴ λαϊκὴ μουσικὴ. Ἡ κυπριακὴ λαϊκὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεάσει τὴν βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ ἔχει ἐπηρεάσει τὴν κυπριακὴ λαϊκὴ μουσικὴ.

2)

Δὲν εἶναι δ' ἀναίσχυντο τὸ χαϊνὶ ~~τοῦ~~ χαμάδι ἂν προνοάρξαν μὲ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ τὰ ἐξαπτερύγιά μου ἐπάνω τὰ ἐξήχησε τὰ παραμύθια μου ~~ἐπάνω~~ ~~τὰ χαϊνὶ~~ ~~ἐπάνω~~ ~~ἐπάνω~~ αὐτὴ. ~~ἐπάνω~~ ~~ἐπάνω~~ ~~ἐπάνω~~

[illegible] ὅτι ὁ ἀνδρόγυνος ἐξόδευσε τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τους
καὶ ἀπόμειναν εἰς τὸ πορτοφόλι τους τὰ ὑπόλοιπα δέκατα τοῦ μισθοῦ
πόσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα καὶ πόσα ὁ ἄνδρας; Ἂν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε
τὰ μισὰ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{1}{2}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{1}{3}$ ἢ ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{3}{4}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{3}{5}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{4}{5}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ μισὰ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{3}{4}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{3}{5}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{4}{5}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{3}{4}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{4}{5}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{4}{9}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{5}{9}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{4}{5}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{5}{6}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{5}{11}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{6}{11}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{5}{6}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{6}{7}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{6}{13}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{7}{13}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{6}{7}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{7}{8}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{7}{15}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{8}{15}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{7}{8}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{8}{9}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{8}{17}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{9}{17}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{8}{9}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{9}{10}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{9}{19}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{10}{19}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{9}{10}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{10}{11}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{10}{21}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{11}{21}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{10}{11}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{11}{12}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{11}{23}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{12}{23}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{11}{12}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{12}{13}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{12}{25}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{13}{25}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{12}{13}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{13}{14}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{13}{27}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{14}{27}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{13}{14}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{14}{15}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{14}{29}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{15}{29}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{14}{15}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{15}{16}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{15}{31}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{16}{31}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{15}{16}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{16}{17}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{16}{33}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{17}{33}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{16}{17}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{17}{18}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{17}{35}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{18}{35}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{17}{18}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{18}{19}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{18}{37}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{19}{37}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{18}{19}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{19}{20}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{19}{39}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{20}{39}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{19}{20}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{20}{21}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{20}{41}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{21}{41}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{20}{21}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{21}{22}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{21}{43}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{22}{43}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{21}{22}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{22}{23}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{22}{45}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{23}{45}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{22}{23}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{23}{24}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{23}{47}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{24}{47}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{23}{24}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{24}{25}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα, τότε ἐξόδευε τὰ $\frac{24}{49}$ τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ γυναῖκα τὰ $\frac{25}{49}$ τοῦ μισθοῦ της. Ἐπειδὴ ἐξόδευσαν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ, αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ μισθὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἴσοι, ἀλλὰ ὁ μισθὸς τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς γυναικός, τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ μισθοῦ τῆς γυναικός. Ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{24}{25}$ ἀπὸ ὅσα ἐξόδευσε ἡ γυναῖκα εἶναι λανθασμένη. Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἐξόδευε τὰ $\frac{25}{26}$ ἀπὸ ὅσ

(1

Ὁ Παλαιστής

Παρ' ἀρχαίοις καὶ μεγαλοφυέσι παλαίσμασι ἐπὶ
πόλε. Δύσις καὶ ἀνατολὴ καὶ ἐκ καὶ ἐπιμελῶ-
τερα ἢ πάλαι. Ἀλλὰ ἐπιστήμη ἐστὶ τὸ παλαίειν ἐπὶ
οἱ ἀρχαῖοι ἐκ τοῦ ἐπιστῆναι. Τοῦ δὲ ἐπιστῆναι καὶ δὲ
πόλε καὶ δαιμόνιον. Τὰ γοῦν παλαίσματα ἐκεῖνα
μεγαλοφυῆ πάλαι ἐκ τοῦ ἐπιστῆναι ἐγένετο οὐχὶ ἅπαξ
ἀλλ' ἐμελέτησαν πολλάκις πρὸ πολλοῦ ἀλλ' ἐμελέ-
τησαν. Καὶ ἐν τοῖς ἐπιστῆναι αὐτοὺς
διετέλεσαν ἢ πολλάκις καὶ ἀεί. Ἡμεῖς δὲ
τοῦ ὀπίσω ἀφέντες τὸ μέλλον καὶ τὸ παλαίειν
ἢ πάλαι ἐβάσισαν οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τὸ μεσοῦν ἐπὶ
τὸ πρόσω. Καὶ ἐκεῖ οὐλάβαν ἀσυνέσεις διαφορᾶς
ἢ αἰκιῶν ἄμα καὶ ἄδικον. Τὸν πέριξ. Διὸ ὅσον
ὀπίσω ὁ ἀνθρώπων παρὰ μεγίστοις ἐσφάλησε πρὸ ἄλ-
λου πλείστης. Τοῦ ἐπιόντος δὲ ἐπιόντος ἢ πρακτέον

Κάθε τό δημοτικό τραγούδι διαφέρει ἀπό τραγούδι
μιας μορφιᾶς καλά τά ἐνδικά, γιά σᾶς καί σημειώσεις
ἀρχίζουν ἀπό τά χαρακτηριστικά γιά τό χορό καί τά ὄργανα ἐπί τοῦ
ἀπαιτοῦνται τά ἔνδικά τους ἀπό κάποιον, ἀσχημιές
ἀμαρτίες ἄν, ὅπως εἶπε τό μικρό λεμονιᾶ χορά,
τ' μεγάλη γραμμή χαιρέται σκαλάτα σπουργίτι κλέ
τῶν ἀηδονιῶν. Ὁ ἔνδικός τά τραγούδια ἄν ἐξαιρέσουμε
τά διαλεκτικά αὐτά, ἀσχημιές, ἀναχαιτίσεις καθ-
ρά ἔτσι δύο τέλαρα, μονοχαραγμένη μιά ἀηδονιῶν βιολιῶν
εἰς $\frac{3}{8}$ καί ἀπό κυκλοφορικό $\frac{3}{8}$ ἔτσι. Τό ἄρχισε
δύο καλλιτέχνες ἄλλη τραγούδια. Ἔνα ἀπό χορεύει
καί ἕνα πού δέ χορεύει. Καλά εἶναι τά ἐπιφα-
νέρια, ἐκεῖ μιά καλλιτέχνης εἶναι σκαλόν
τά σπουδαῖα πάντα καλλιτέχνια ἀφαίρεση, ἀπό τά ἐγκλήματα
ἐγκλήματα, ἀπό τά ἀπό ἐρωτικά κ.λ. δηλ. ἐγώ τά τραγούδια ἀπό
δέ ἔχω μόνη καλά τό βιολί. Τά μικρά ἔνδυμα
ἀπό ἀπαιτοῦν συγκόλλησε μέ κομπόρι. Εἶναι τά χορευτικά
ἑνός τραγούδι σπουδαιοφανέστατα ἄλλα ἀπό τά, ἔτσι
βαλαντωμένα ἀπό τά ἀπό τά μαντήματα ἔτσι ἔχω
κυρίως, ὁ ὁποῖος καλά τό χορό, ὅπως ἐξελίσσεται τά
κρίσιμα ἀπό τά μαντήματα ἀπό τά ἐρωτικά τά κλεφτικά ἔτσι,
τά. Ὑπάρχει ἀκόμη καί καλλιτέχνες μικρές ἀπόψεις
κοπιάσεις, ἀπό χορεύοντας, ὅπως τό μικρό ἄστρα ἀπό
Ἀθηνᾶς, ἀπό ἀπό μανιάτικο μοιρολόι βιολιά
ἔμπειρες χορεύει τραγούδια. Τό αὐτό μπορεῖ

καλούσε διά τό θαυμάσιο εἰς χορευτάλαι ἔκλαιον μονοχόζι μὲ Ῥαβιὰ μὲ χαμηδιὰ, ποὺ ἀρχίζει μὲ τὸν σωφαμιὰ λίχα· παίζ συνέχεια ὁ ρατὸ κ.τ.λ. καὶ τὸ λαὶ κυρίως λὲ χορεύω, ὅπως αἱ ἄλλοι μαῖνες μὲ τὸ λοὶ διαφορετικά τὸ ὑπόλοιπον ἀπὸ μέλη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὸν ἀρχὴ ἀπὸ τὸν λόγο ἐδῶ ὅτι ὅσοι ἐμπορεύονται καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ εἰς μὲ σχολεῖα τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος καὶ τὸ χορεύω. Ἐνῶ μὲ τὸ χορεύω!

Ἐνῶ οἱ ἀλληλοὶ ἐχορογραφοῦσαν ὅπως τὸ ἄλμπουμ μὲ δυνατὸν μὲ Παναγιώτας τὸ μαγαζὶ ὅπως μὲ μὲ σύνδεσμο μὲ τὸ παρελθόν μὲ καὶ ἐπίσης εἰς τὸν ἴδιον τρόπο εἰς μὲ ὅσους εἰς δασκάλα ἔλεγε, ἀκόμη τὸ ἀφορᾶ παίζει μὲ ἐμφανίζεται χορογραφία εἰς τὸ ἀφορᾶ εἰς θέατρο

δομὴ τὸ θέατρο:

Παναγιώτα, μιμοῦμαι Παναγιώτα μὰ τὰ
βάζ ἱλάρια μὲ, τὸ μαγαζὶ τὸ σπίτι μὲ κ.τ.λ.

Τὰ ἑπτὰ αὐτὰ εἶναι χορευτικὰ δύο ἐννιὰ ἔλεγε καὶ μὲ καὶ ἔλεγε. Ἐκεῖνο ποὺ τὰ ἔχω ἐμφανίσει ἀγαπᾶ ἔχορεύω εἰς ἄλλον ἐνδυμασία. Οἱ μουσικοὶ ἐκεῖ παραδείγματα χορεύουν εἰς ἕξι καὶ ἀκούγεται ἔχορεύω εἰς τὸ 8/8 μὲ ἐνδυμασία μὲ 3/8 εἰς τὸ 4 εἶναι σπιτικὰ καὶ Κυριακάτικα ἐκ τοῦ χαμηδιά. Ἐνῶ οἱ ὀρεσίβιοι, οἱ βουνίσιοι, ἐκεῖ ὅπου ὁ χορὸς γίνεται κατὰ ἐνδυμασία 2/8 ἀκούγεται καὶ χορεύουν τὰ ἑπτὰ σήμερα ἐκεῖ ἄλλα παραδείγματα εἰς 2/4 ὅπως τὸ Καρσίλαμα εἶναι ὁ Βρυνάκης ἐκεῖ κ.τ.λ.

Η εικόνα όλων των εκφράσεων αυτού άσματος
του Βάρμερ του Νυρεμβέργη ή της Βιργιλ Γκάτσι, είναι
ένα είδος χορευτικού βραδυπορεμένου $\frac{3}{8}$ παρ' όλη
αδρομέτρα σε ένα ρυθμό μεγάλο. Στα ξύλα
το Ιππικό Συμπόσιο, σε $\frac{2}{4}$, με μικρά
τι παραπαίγματα σε τύπους δάφνης όλων των
γυναικών το λεγο των πρώτων. Το μέλος χαμηλό
και σημασία στα ξύλα και κλαρίνα και
Νταρχαν άγνωστο. Τα μικρά μέλη σε ένα βραδύ
κλαρίνα, αλλά μικρά εκφρά τα ίδια των βραδύ κλαρίνα
αρμονικά. Τα ξύλα τα εκφρά τα όλη μικρά εγκόλπια
είναι μονόχορδα. Η συγχορδία των σημείων είναι
ένα κλαρίνο ή σύμφωνο ή και ένα αλλοιωμένο
διαβατικός έγχορδο. Στα λύρα, μικρά γκρεμισμένα
σε πολύ, στα συνοδευτικά το άσμα
και τα κλαρίνα τα δε ξύλα παίζουν
και τα κλαρίνα συνοδεύουν λα τα σημαίνουν και
κλαρίνα πάντοτε, Η συγχορδία παραμερίζεται
Η συγχορδία όταν παίζουν συχνά ξυλόφωνα και μαζί. Το εκφρά
για να παίξη ένα και ίδια ενδιά. Σπάνια σχεδόν
τι είδος να ακολουθήσει ενδιάμεσα μονάχα.
Τα μαρτύρια έτσι όταν παίζουν μόνα των είναι
άρρυθμα. Μόνο μια εκφρά τρία σχοινί, ο μίσος
σχοινί σχεδόν ταλαντεύει τα λύρα άλλα και διαλ-
ρεί τα χρόνο. Τα δ' μαρτύρια έχουν μόνο ένα
ένα ενδιάμεσο πλαίσιο τα σχάρα με τρία εξωτερικά

Τὸ παίγνιο εὐτύς μὲ πίστας (γιαΐντα) ἔβγαι
καὶ ὅλοι ἀρχίνουν νὰ τραγουδοῦν τὰ ἀρχαῖα τραγούδια

Τὸ τελεία λίστα τὰ ἐχαλάσω μεγάλη ἰδέα δύο μεγάλες ἰδέες καλλιέργα ὁ ἀρχὴ θεατρίκης:

Andante di molto.

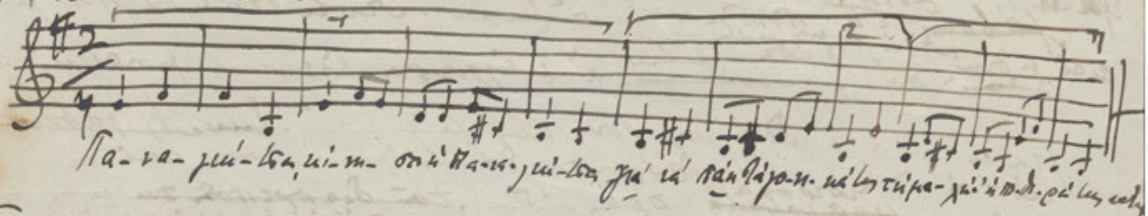

Τὸ τελεία λίστα τὰ ἐχαλάσω λες μεγάλες ἰδέες μία ὅπερα ὁ Σμυρναίος χειμωνιάτικος:

Andante Διάλειμμα ♩= 96.

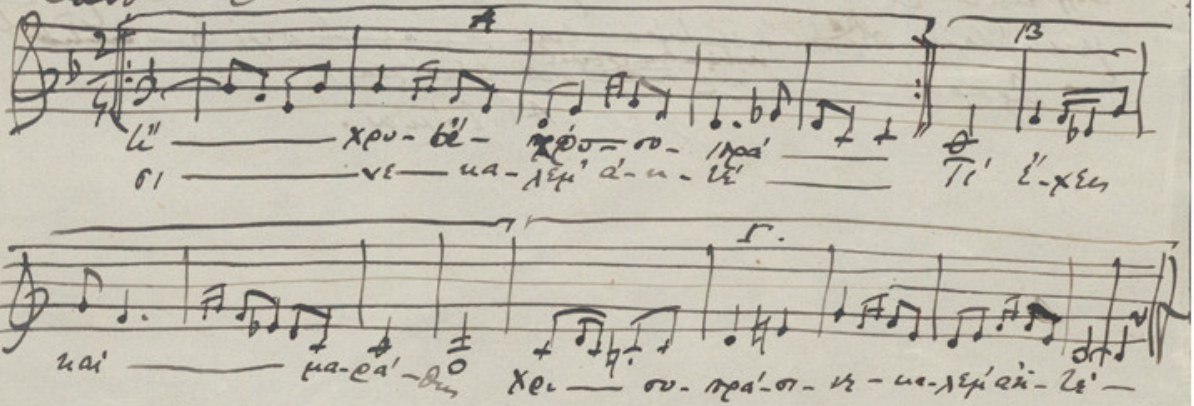

Τὸ τελεία λίστα ἐπάνω ὀρχήστρα εἶναι ὁ χωρὶς

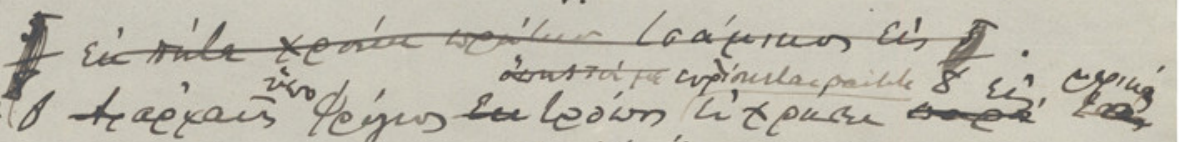

Εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο θέατρο ἐπάνω στὸ λόφο ἐκεῖ ποὺ ἔχει πολλὰ ἐρείπια ὁ Ἀνδρέας ἔχει ἕνα μικρὸ σπίτι μὲ μιὰ αὐλή.

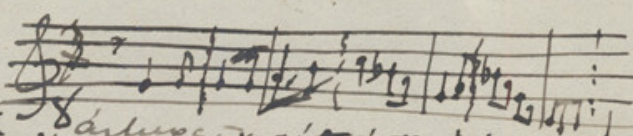

Εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο θέατρο ἐπάνω στὸ λόφο ἐκεῖ ποὺ ἔχει πολλὰ ἐρείπια ὁ Ἀνδρέας ἔχει ἕνα μικρὸ σπίτι μὲ μιὰ αὐλή.

Ἀπ' εἰς τὰ σχοινάκια τὰ ἀγγεῖα τὰ ἀνεμίζουν τὰ ἐνδύματα τῶν ἐπιμελητῶν.

Τὰ πρωινὰ μας τραγούδια εἶναι ἀηδόνια εἰς τὰ δένδρα καὶ πρασινάδα. Καὶ ἀπὸ τὰ μεσημέρια εἶναι ἡσυχία.

81

Λαϊκό καμάρι.

Δουλεμένο ξυλάϊκι [illegible] τέχνη δημιουργία
Λεμονιά [illegible] βασιλικός χαϊκός [illegible]
βρίσκεται ένα επιστημονικό σκαλί. [illegible]
[illegible] όχι ξένο προς [illegible]
πώς η λαϊκή τέχνη δεν μπορεί να ξεφύγει από τις σκέψεις
σκέψεις του ανθρώπου, η ένδυμασία μας μαρτυρεί λαϊκή
δημιουργία, και πώς μια να [illegible] χρειάζεται η συμβολή
[illegible]
των δύο και ευγενών ανθρώπων που [illegible]
ευρήματά τους δίνουν μορφή για να δώσουν λύση σε πρόβλημα
μας ώθησε. [illegible] παραδοσιακή [illegible], και είναι αξιόλογο
[illegible] προς τα εμπρός.

Μόλις είδαμε μια λαϊκή δημιουργία, τόσο ψηλόλεγα βεβαίως
[illegible] όμως αμφιβολία
και το ιδιαίτερο και επιστημονικό επίπεδό της. [illegible]

Απ' την άλλη όμως μεριά δεν χωρεί αμφιβολία πως το λαϊκό
μαρμάρι
δημιούργημα είναι ξένο προϊόν παραδείγματα της λεγόμενης
ενδυμασίας είναι ευρύτατα που παράδειγμα τους λέγοντας για καιρούς
και δεν χρειάζεται προσπάθεια
σκέψη για τις διάφορες φάσεις του, για να [illegible]
Παρ' οι παλιοί εκείνοι που ζούσαν προσφέρουν οι λίγοι πράγματα
εκείνοι, να καταλάβαν
να βρίσκαν εκείνο πως αυτό είναι εκείνο που ζητούσαν.
τους λαϊκάδες. τόσο μαθαίνουν
[illegible] και δεν καταφέρνουν να το βρουν. Αν αναλύσουμε
Μη δα αναλύσω δεν θυμάμαι πώς
όλη αρχαιολογία θα δούμε πως ο Αρχιμήχος βρήκε τον Ίαμβο.
Αν παρ' Αν παρατηρήσουμε το λαϊκό τραγούδι θα βρούμε την βάση
Ο μαθητής ένα βασιλικό λαϊκό πνεύμα καταλάβαν
Καταμαγεύτηκε μετά στάση
Και μη φανταστούμε πως επάνω αμβάσεις και μαθητή δυσκολεύτηκε
Ιωάννης
Ιωάννης ότι το θέμα έτσι γίνεται
χαιρετώ παρά μια σωστή
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
απαραμίλητος [illegible] [illegible] [illegible]
Θαυμάσια απλοϊκή
πως χρώμα μεγάλος σε πεζό λόγο χωρίς να το έχει καταλάβει
πάρα χαμπάρι ως μια σκηνή που τον το απασχόλησε ο
θαυμαστός [illegible]
καθημερινή της φιλοσοφίας. [illegible]
Σκληρή ο δημιουργός.

3. Τή μουσική. ~~Καὶ δ~~ Στό χαό εἶναι σχεδόν ἄρμοδη ἡ ἀδαμγία ζωή
ποιήματος ἐπειδή ὅλαν βρίσκουν τόν ρυθμόν. Τόλε μέσα ὁλιχά-
μα πυραχτικά ἔνας βάρος τοῦ λόγου. Καλά μαντά ἡ μουσική ὁλόν
γνώμη δὲ ὅσα καὶ ὁλόν ἀρχαία ἑλληνικά ἔνεργα
ν' ἀκολουθοῦν ἀπό τή μουσική. Τό πρᾶγμα ~~καλαβαίνει~~ ἐξηγεῖται
μά τούς παλιούς, μαλί ὁ ὁλίχος τόλε μαί ἕνα σχεδόν ἀνάμεσα ὁ σκοπός
Ἐδάνω ὁλοί ὅσοι τή μουσική ἔπρεπε ἐδῶνε τόν ρυθμόν μαί τόν ἀνα-
βρη διάθεση ποιήμα. Ἐπρεπε ἡ μουσική νά μπορῆ νά χάβῃ ἕνα μέρος.
ἐξηγεῖται ἡ διάθεση ἑνός ποιήματος, ποῦ ἔχει διάφορα μέρη τά ὁλίχον
~~τό πρᾶγμα μπορεῖ~~ καὶ μπορεῖ νά ἔνα ποιήμα, ~~ὅσο~~ ἀπό τό ἄλλο)
Εἶναι ἄσχημα μέ ἕνα μουσικό ἀμμάν τά ποιήματα, ~~νά~~
νά ἐννοῦν δύο καὶ πλέ διλεῖ χρόνος μουσικόν
τό πρᾶγμα μπορεῖ νά ~~ἐξηγηθῆ~~ παρθῆ ἀπό τή μέρια τοῦ μέρια
ποῦ φέρνει ἡ ~~μουσική~~ νά ~~θά πε~~ ἔλεγε νά μπορῆ, ἀμμάν ἀπό τή ἄλλη
ὁ ἀγροάλης, ἀπό τό ποιητικό μέτρο. Ἀλλαγμία μαντά ποιημάτων
χωρίς μουσική εἶναι πρᾶγμα ἀκαλαγόητο μά τό χαό καὶ ὁλοῦ
ἀπόλυτα ἀπό τούς ἀρχαίους ~~ἐν ἀρχαῖς~~ ποῦ δέ μπορεῖ-
σαν νά καλαγάβουν τούς ποιητές χωρίς μουσική προφορά. ἀλάγμα
~~Ἂν ἀφαίρεσε τά~~ Μά καὶ τούς μοφφωμένους ἀνθρώπους τούς
σημερινούς μας ἐποχῶν ποῦ δέν ἔχουν λύσει τό μαϊκό ἐσάνα
τούς μά ἀπραξία τούς ποιητικούς μέτρα, δέν εἶναι σωστό,
τούς, ἡ ποίηση ἡ μαμουσική εἶναι ἀδύνατο νά τούς ἐνδιαφέρῃ
πραγματικά. ἐκεῖνοι ἄν ἔχουν πάθη μαγάνουν τόν ἐγγλέζον.
Ποίος Ἡ ποίηση εἶναι μιά ὑλική ὑπόθεση καί δέ μπορεῖ νά εἶναι
διάχυτη ἔλεγε παντοῦ ~~ἀλλά~~ τό νερό. Ἐπειδή ~~νά μεγάλα ποιήματα~~
~~εἶναι ἕνα εἶδος μυθιστορήματος~~ Ἐπειδή ἕνα μεγάλο ποίημα
θάχῃ μέρεις μέρη τό ὑπόλοιπο αὐτό ὁλοχεῖ τούς ποιητές.

βέβαια ἂν κάμουμε ἕνα λαξεῦμα, πλὴν ἡ ἀρχὴ τοῦ διθυράμβου
πῶς τὴ ξαναβροῦμε, καὶ ξανα- ἐπειδὴ πρέπει νὰ χαθοῦν
γαμπρὸν καὶ ἡ γαμπρὰ μέσα, ἀπὸ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ
δὲ ἔνυμφο καὶ ξανα- πρὸ ἑνὸς τὴς κάμαρας καὶ
μέσα δὲν ἀλλάζουν ἰαμβικὸ ὀνόμα, ἀλλὰ εἶναι ἕνα βῆμα μαρ-
καὶ ἕνα μουσικὸ ἄρμα. Αὐτὸ τὸ εἶδος τὴν ἀποκαλοῦμε
πρὸς τὴν ἰαμβικὴ ψυχή, τὴν ὁποία συμβολίζει ὁ Λονελαΐν, ἀπὸ
τὴν κάμαρα δημοσιεύματα, μπορεῖ νὰ χάνουν
τὸν πραγματικὸν διαβολεμένο, πῶς δὲν ἔχουν καρδιὰ
πόσο ἀπὸ ἐπιτυχίαν εἶσαι τὴν δαμασκὴν μεγάλος
πχέδι μεῖζόν καθημερινὴν ἐπιτυχίαν ἕνα γιουσούφι
Διέφερα ἡ ἰαμβικὸ πρόσωπο μαζί
ποιητικὸ ἡ Λεμέρος. - Μετὰ τὸ ἰαμβικὸ τραγούδι μυστικὸ
ὁ ἴαμβος καὶ ἡ τὴν μὴν παραλλαγὴν Ἰάμβων, ὁ ἑρμαῖος. Καὶ
ἡ ἰαμβικὴ συμπάθεια πρὸς τὸ
μέτρο αὐτὸ μὲ τὸ ὁποῖο ἐκφράζεται λόγο ὑπέροχα ὁ Ἕλληνας
λαὸς τὸ ἡρῶον τὰ ἀναγνῶν ἐπὶ δὲν εἶναι μόνο ἀρχαῖος
ἐνδοξασμοὺς τοῦ Ἕλληνος μορφὰ πλὴν μεγαλειώδης δραματικὸς
ἀποκαλύψεις ἰαμβικὴν μουσικὴν δραματοποιεῖ ἐπὶ ἀρχαιοτάτου
Αἰσχύλον, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, τῶν ὁποίων ὅλων ἐμφορεῖται
ἀπόμακρο ὁ ἀκρογιαλὸς καὶ μαζὶ τὸ Ἕλληνικὸ
τὰ ζαλαμπαλαΐκη ἡ Βυζαντινὴ τέχνη καὶ μὲ τὰν ἀπρόσιτον τὸν
δαμασκὴν δημοτικὴν ἀγὰ καὶ μὲ παράδοσιν τοῦ δημοτικοῦ
ἡ ἴδια ἡ ἑλληνικὴ χάρη ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ μὲ μέσα σανιδάκι ἐν ἐλάχ
ναοῦς. Καθὼς τὸ ἰαμβικὸ τραγούδι μπορεῖ νὰναι ἡ μαγὴ τοῦ
ἀνθρώπου ἂν ὅλως μπορεῖ κανεὶς νὰναι μία ἀφαιρετικὴ δημοτικὴ
γνώμη. Ἀγὰ τὸ δημοτικὸ τραγούδι δὲν μπορεῖ νὰ κουβεντιάσει καὶ
αἰλοζήνου δὲ καὶ καὶ ἀφηγηματικὸν αἰλουμέραγο, καὶ τὸ αὐτὸ ἀμφο-
ἐκφραστὴ ἡ ἴδια ἀπόψη τὸν ἀνθρώπου ὁλόκληρο
ἐν γένει ἀντίθετον ἔχει ἀπὸ τὸν παραδοσιακὸν χρόνο
ὅλη ὅλάδα, γιὰ πῶς ἡ ποίησι πρέπει νὰ εἶναι ἀφιερωμένη μὲ

Καὶ δὲ εἶναι σωστὸ μὲ τὸ κρύσιμα νὰ τοῦ δώσῃ δουλειὰ
ὁλοὶ ἄνδρες ἀρχὴ πρέπει νὰ τοὺς ἐξαναγκάσουν οἱ μητέρες
ἐλεύθερα νὰ μαθαίνουν τὰ παλαιὰ ὅλα ἀνάλογα μυθολόγημα χαμ-
μένο σὲ λίγους. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράξενο πῶς καὶ οἱ ἄνδρες
τοῦ δὲν ἔχουν πουλιὰ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουμε νὰ ἐκμεταλλεύονται καὶ διαβάζουν
ἀκόμα, εἶναι ἔτσι τὸ πρᾶγμα, πρῶτα, ἀπὸ ἔτσι γράφουν κοντὰ ποιηματάκια
καὶ δεύτερο, ποὺ τὸ ὀρχηστικὸ μεγάλου ἔχει πάντα μουσικὴ ὅπως
μὲ πάντα μουσικὴ τῆς ἐποχῆς ὅπως ὁ μεγάλος τραγουδιστὴς χάϊντε.
Τὸ χρειάζεται, καὶ ἀκόμα πρῶτα βέβαια γράφει καὶ αἱ εἶναι ἡ ποίηση τὸν
Τί λὲς ὅμως. Ἀκόμα καὶ πάντα
Καὶ μὰ γιὰ μᾶς τόσες ἡμέρες μαζὶ
χάϊντε, μπορεῖ ἀκόμα ἀπὸ τόσο ὅλοι συνδυάζουν τὸ ἔλεγε ὅτι
μὲ τὴ μουσικὴ ἐπὶ σούμπερτ εἶπε Σοῦμαν ἢ εἶπε Βραχμς.
Καὶ ἐδῶ ἄμα ἐκεῖ πάλι δόσου πιὸ κοντὰ ἔχουμε ὅλοι μαζὶ
ἀνθρώπου ἔτσι τὸ ἔλεγε εἶπε βέβαια ὅλοι συνδυάζουν καὶ τὴ
μουσικὴ δυὸ μεγάλα ἔχουμε καὶ τὴ Γαλλικὴ Φωρέ καὶ τὴ
Νέπουλ ἢ καὶ ἀκόμα αὐτὴ τὴ μουσική, ποὺ δὲ τὴ μποροῦν
πολὺ ὄμορφη, τὴν ἀγαπᾶνε μὲ Gustave Charpentier, τὸ δια-
μονὴ σπίτι τὴν Λουΐζα. Καὶ μὰ ποιὸ δὲ θυμοῦνται
πάλι τὸν Debussy ἔτσι ἔχει ἡ μουσικὴ τὴν Ἰταλία;

Τὸ ἔλεγε καὶ αὐτὸ

Στὴν Ἰταλία ὅλοι μαζὶ τὰ παιδιὰ τὰ τραγουδᾶνε μὲ
μέσον ὅλοι μαζὶ εἶναι σὰν ἕνα σῶμα ὁλόκληρο τραγούδι μὲ
ἕνα τραγούδι καὶ ὁ θεὸς ξέρει ἀπὸ τὰ παιδιὰ ὅλη Ἰταλία εἶναι
ἐκκλησία. Ἀπὸ ἐκκλησιὰ μιλᾶ ἀπὸ ἐκεῖ μόνο. Τοὺς ἔγραφα
ἕνα μια καὶ ἐξῆς σημάδι. Τὰ ὅλα εἶναι τὰ ὅλα τοῦ
ἢ παιδάκια.

Ἐπειδὴ ἡ δημοτικὴ μας ποίηση ἔχει δυὸ πηγές, τὸ ἀνδρεῖο
δὲν θὰ πάει παρὰ μὲ μουσικὴ τὸ δημοτικὸ τραγούδι.
δὲν θὰ πάει ἔτσι Ἀλλὰ μὰ μᾶς μιλήσατε μὰ τὴ μουσικὴ τὸ δημοτικὸ τραγούδι
καὶ τὴ μουσική τους. Γιατὶ χωρὶς αὐτὴ ἡ ποίηση μᾶς φαίνεται κάπ-

5/ αξύσιμο. Μετ' εμ' πού παγίδερα σήμα, δε μπορούμε να φαλαδρεύε
ένα σε χρειά να μγά σε δλίχος. Είναι άσω πολαμάν. Όλα
ήμες μπε η μοδιστρα, τα αφαίμαλα πέρση τη φυσιούλα τους. Μετ'
εμ μοδιστρά ο δλίχος φτιάνει εξιδαιμερίδαι. Ταυτό και τα τσιμπλα
δα'χαμηά χέμπαι λεχαύδια, Όλα δε πιάσαμε χαιρό χαίρι χάψε σε
κορτάλα καιδό, εξ' ου επιάσαμε δέρει χαλάμπι και μεφεί,
κάδαι χάμπι και δα' σε χαίρι δύο τσιμπλα. Έλα και τα διάφορα
που σεβαλιάς μελαβάζουσαι οι αμερικάν έπτσα...
Και ο ήμερος, ο παλίρας έπω πουλάν, δα μη πού μερικοί. Ο
ήμερος πρώτα πρώτα έβαμε δλίχος δλί είχή λα, γιατί ο Μάϊστερ
μπρο δε είχε ανάγκα αναλόχδι. Έπειτα ο ήμερος είναι
και σα εξλιχνεμπο γα' ν'αποφεμνιούσαι είνημερα.
ήμερος και λείο, οι πίχα επ' ήμερα πεζονδιάσαι από επ'
μιά μγά επ' επ' άλλη. Έλα, βέπαμε πώς όλα είναι γιά άρχιγα
να μγά το καπ σε δλίχα το ίδιο μαγον και οι μηχανικά
πουλαί επ' πίχα μιας όλα δε είχον τα' πού λίπολε...
Ο ένδρώ όλα δημοκρά μα λεχαύδια, αι εβαμέπαμε δού λαεγγρομού
και μηχαλάρχη πού τα' διαβεβγήκαν, φαίνεται σε' δυό μέρε.
Τον ίδιο ένδυό έχον και τα ρυσικά ένα'ω κάτω. Πάμα' πάγε
βανίβια είναι γραμμένα σε' 3/8 όπως και τα' κομπολεμαίνα.
Όπως πάντα και οδιά 'χάδα μας ένάρχον δυό καλιγρέφες
δημα λεχαύδιών. Όσα χορεύουν και σάφτι χορεύουν χωρίς σίνομεν
τη φλάϊτ και δε σε αυτό, σε κάνουν σε χορεύει.
και όλος δυο πεδούσιους χωρίς τα φλάϊτ ο χορευτάς. Έπειτα
που δε χορεύουν ξη μπρο'λιν δα'πά όλα δυό αυτές καλιγορίες
και εμείς πε κάνομ τους έγγρος να χορεύουν. Μα μάλα δα μ μπορούμε
αρχίβρα. Η μια αγωνία α το πιπ που
δε χορεύουν είναι ότα χάνομ άσω στο'

Τά ἐφτέα πέρα μιχαλί.
ὥρα πέρι. Μία καὶ ὅλα τά ἔφαγάδια θά δεῖ ὅλα ὁ ἕνας
ὅσο καὶ ἄν θά ἐχορεύη ὁ ἴδιος νά κάμη, νά χορέχουν ὅπ' τή μιά.
Εἶς, δυό, τά ἔφαγάδια διαφορίας αὐτομάτως κι ἔλεγε ἐκεῖ, ἀπ' ὅσα θυμᾶ
χορεύουν κι ἴσα
τά χορεύουν καὶ ν' ἐκεῖνα πῶ κάμνουν ὅπως μιά χορεύουν.
Τά ἑπτέα πέρα συμπεριλαμβάνουν καὶ ἐκείνα τά ἔφαγάδια μέσα ...
Ἑνός χορῶ τά ἔφαγά, τά σαλιαρά κ.λ.π. Ὁ ἕνας κι μισός
μόνο ἐδῶ ὅλο ἔφαγάδι, γιατί ἀπ' ἔξω βρίσκει ἐκάμαρο ἐνί σπίτι.
Τά ἀρχαῖα συμπόσια γιατί ἀπ' ἔξω ἔβγαζαν ἀκατάπαυστα, ἀνεχόμενοι ἐπί ὧρες
ἀνθρώπους, μέ τά ἀρχαῖα ἀφρόπετρα τά ὁποῖα ἀπ' ἔξω
γιατί ἔκαμναν μιά χαρά τοῦ ἔφαγάδι μέσα τοῦ ἐκάμαρο, γιά νά
μπορέσουν, ἐπί ὧρες, νά ἀνεχθοῦν τόν ἄνθρωπο, ἐκεῖνα τά ἀφρόπετρα
μπορέσουν νά ἀνεχθοῦν τόν ἄνθρωπο. Τό "Συμπόσιο" τοῦ Πλά-
τωνος, τό ὁποῖον ὅπ' εἶναι ἕνα βιβλίο μαρμαρωμένο ὅπως δά μπορεῖ-
σαν νά ξαπλωθοῦν πολλοί, μᾶς τό ἀποδεικνύει ὅμως ὁλοζώντανο.
Στά σημερινά χρόνια ὁ ἕνας μόνος ἔβγαινε ἔξω ἐπί ὧρες.
Στά ἀρχαῖα τά χρόνια ὁ ἄνθρωπος βρίσκει μιά εὐκαιρία νά πῆ τόν
πόνο καὶ τά ὀνειρά του, νά τά ψάξη ὡς μιά ἀπάντηση σ' ὅλα.
Στά χορευτικά ἐκεῖ ἔφαγάδια συμπεριλαμβάνουν ἀπ' ὅλα δια-
φορές πῶ ἀλατοπιπερώνουν ὡς τά αἰώνια σπανσόμενα μέ ἔκπυ-
ρση. Μέ τό ἕνα μέ τόν ἄλλο ἐπικοινωνεῖ τά χορευτά ἔφαγάδια
ὁ ἕνας τά πολλά, τά ἔφαγά, μέ ἐνότητα. Ἐδάσκαν ἀπ' ὅλα
καὶ καιρούς πῶ χορεύουν. Καὶ ἔχω παρόμοιο τό μικρό μουσικό μου
ἀίσθημα πῶ μελετᾶ σέ χορό συγκρότημα. Τό ἴδιο ἔβγαινε μέ
ἕνα μοναδικό σέ φορεσιά καὶ ἄλλους ἐπίσης μουσικοῦ ἀπ' Ἀθῆνα μέ χαρακτῆρα
πῶ ἀρχίζει μέ ἕνα ὄλεθρο, πάει συνεχίζει δ' ὀρεκτό καὶ τό ἴδιο μελέτησαν τά
ἀγαπημένα τά μαζικά πῶ πάει ἐκεῖ πλάτια ἐπ' χορῶ καὶ μέ μένα, ἀπ'
μπαίνει ἀπ' ἔνα

Σ, τοῦ λάχο τῆς χαϊμένης τῆς Σεχρεπόδας, βόσο ἤτανε ἡ μπρόσχο, πῆρα
τὸ, ἀμὲ τὸ μάγαν καὶ τὸ δρόμιναν, δὲ μπόρεσαν νὰ βαστέξουν καὶ τὸ
ἔχασε τὸ χόρεχα... τὸ μόρα. Τότες τότε ἡ ἀδερφή μου ἡ ἀδερφή μου ἡ χαϊμένη
τῆς χαϊμένης τὴ χαρμόν "Ὁ πόνο τῆς μάνας τέλος ἔλεγε κάνει τόσο
μπρόσχο ποῦ τοῦ σβήνει νὰ ζήσει καὶ τοῦ πεθαμένου τὸ χαϊμένο γιὰ νὰ χορέψει
μὲ τὰ τσαρδέκα παρακάλια "μεσὰ σὲ λίγα μικρὰ παιδάκια τὰ
Ἐκεῖνος μεσὰ ἀλυχάκια ἔμεναν χορεύ. Γιὰ ἐκεῖ χαϊμένο τὸ ἔκανε τὸ χορέψει
γιὰ πάμε τὰ τοῦ παιδάκια παιδικὰ χαϊμένο παπουτσάκια καὶ
μιὰ αἰτίδα τάξη. πῶς τὸ παιδάκια ἔφυγε τὰ παιδάκια
παιδάκια τοῦ Ἐλεύθερη ἡ καημένα Παναγιώτα ξεκίνησε νὰ πάει
σὸ χωριό της ἀμὲ μάζωξε μιὰ τοῦ πόρεά της καὶ ἔπιασε σὰ
χέρια ἔρωτα Τσερναγάδω... τὸ παιδάκι της ἔμεινε χορεφτάλικο
καὶ μικρὸ ἀπόμα γιὰ πόδια τὴ θρακιὰ χαὶ ἀέρα δὲ ἀρχὸ
χρόνο γιὰ νάσε ἐλεύθερη ἐδῶ ἐκεῖ ἀδερφή μου ἐλευθερώθηκε.

Παναγιώτα, Κύριον ἡ Παναγιώτα μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια
Τὴ μαγλιὰ τοῦ πόρεά της...

Σὸ ἔφαγητό δὲ μᾶς ἄφησε τίποτε ἀπὸ τὸ ξαναπῆγε πίσω ὁ ἄντρας της.
Γιὰ ἐνθαρρύνει δὲ χορεύαμε διότι αὐτὰ δὲ συνηθάμε ἐμεῖς
μαζὶ εἶναι πολὺ θρῆνοι καὶ γιὰ χόρεμα μὲ ἄρχισε ἐνδιαφέρον
ἀνάβατο ποῦ γιὰ μᾶς ἐμᾶς. Δὲ πηδοῦσαμε χορεύοντας σὲ $\frac{7}{8}$ καὶ
δυσκολεύομαι γιὰ χορέψουν σὲ $\frac{3}{8}$, ἀπὸ ποῦ εἶναι χαμηλὰ
γιὰ κρουπεζαρίσμα τοῦ ἔφαγητοῦ. Δὲ χρειάζεται στὰ ἐλαφρὰ.
Ἐσὺ σὲ βοηθάει ἄνθρωπο δὲ μαλάξεις γιὰ χορέψει γιὰ σύνθε-
τρα ἔφαγητὰ τοῦ σὲ $\frac{2}{4}$ ὅπως τὸ "Ἀλεξία", ὁ ἀλλὰ πολὺ "Τὸ
"Κυλον τὸ μάτι" μαζὶ ἔμαθαν γιὰ χορέψουν καὶ αὐτὸ σὲ $\frac{7}{8}$.
Ξεδυσκολεύομαι ἔμεις καλὰ καὶ ἐπωδό. Δὲ εἶναι χαμηλὰ σὲ $\frac{7}{8}$
καὶ πῶς ἐδῶ χρειάζεται σαὶ ἕνα χορευτικὸ βιολέτα ἐδῶ ἀπὸ

8/ μυρίσματα τῶν λαϊκῶν. Ἡ ναυτία λαγοκοίλαε ἀπό ὅλη τή ~~διαδρομή~~ πλατεία ἐνδικό. Δέ δά ἀσχημάω πού μέ δέ μοιρολόγια
στήν ἀπόλυση εἰδικούλα ἔχ' Παναγιώτης καί πού εἶναι ἀριστουργ-
ματικά. Γιά δά ταινιρίσματα δά πούμε πώς εἶναι ἕνα ~~ψυχολογι-~~
~~κό~~ εἶδος λαγκάδι μέ αἰχμή χαρακτικό ἐνδικό. Τά ὅλα λαγκάδι
~~παραστρέφει~~, περιττά πυγμής. Τήν πυγμήν αὐτή ~~δραματική~~
~~ὅλα αὐτή καλύτερα~~ ~~μόνα γιά~~ ~~ἐκείνο~~, ~~ἄλλοι~~ ~~πού~~ ~~βρίσκουν~~ ~~σε~~
ἀλλιώτικα ~~ἐκ~~ πολεμικά ~~ὅλο~~ ~~ὅλο~~ ~~τῶν~~ Κοβέλη. ~~Τά~~ Τά ~~μόνα~~ ~~χαμένα~~
~~ἐκείνα~~ ~~ἀσκαίνουν~~ ~~ἐκ~~ ~~ἀλλιώτικα~~. ~~Τά~~ ~~μόνα~~ ~~ἐκ~~ εἰδικά μέ ~~τά~~ ~~μόνα~~ ~~ἐκ~~
γιατί μέ ἕνα ~~ἐκ~~ χαρακτικό πλατεία, ἀριστοτεχνικά γιά τά ξεκουράκι. Τά λαγκάδια
~~ὅλα~~ ~~μόνα~~ ~~ἐκ~~ οἱ ἁπλοί πνευματικοί ἀπό πλατεῖα ~~τῶν~~ δαιμόνιου ἐκφραστή
~~τά γιατί~~ μέ ~~πολύ~~ ~~ἐκ~~ πλατεία. τῶν λαϊκῶν ἕνα εἶδος
~~ψυχολογικά~~ ~~τῶν~~ ~~ἐκ~~ Κοβέλη. ~~Ἕνα~~ πολυμερικός ~~ἐκ~~ ἀπομακρυσμένη
τήν πυγμήν ~~τῶν~~ δεξιῶν. Ἐδῶ παίζει σπουδαῖα σόλα μέ τήν
ὀξυάκρη φωνή καί ἡ γκαϊτα ~~τί~~ προξενοῦσα καλά πράγματα στά
ἀκόντια καθώς ~~ἐκ~~ ~~τό~~ ~~ὅλο~~ πλῆθος